

**ВИПУСКНИКИ ВРАЗИЛИ
ФОТОСЕСІЄЮ**

люди с. 16

СЕРЕДА
8 червня 2016

№23

**ЕКСПЕРИМЕНТУЄМО
З ПОЛУНИЦЕЮ**

с. 11

4⁹⁰
грн

1
блок

Газета є членом Всеукраїнської Газетної Асоціації

www.ria.ua

Якими будуть ціни на іномарки

Українські депутати суттєво знизили акциз на вживані авто. Дія законопроекту стосується лише автомобілів, яким менше п'яти років. Експерти вважають, що зниження акцизу на вживані машини абсолютно не вплине на вартість автомобілів у нашій країні

Читайте **ГОЛОВНЕ** с. 2

СЬОГОДНІ У НОМЕРІ

609

ВАКАНСІЙ
ВІД ПРОВІДНИХ ФІРМ
ТА ОРГАНІЗАЦІЙ

Покажуть ретро-кіно

Ретроспективний показ фільмів, присвячених 75-й річниці від дня народження Івана Миколайчука, буде у «Палаці кіно» 13-17 червня. Початок сеансів о 17.00.

Ціна квитка — 15 грн.

ШвидкоГроші **ГРОШІ**
ДО ЗАРПЛАТИ

3000 ГРН
ГОТІВКОЮ ОДРАЗУ

20
ХВИЛИН

ЛИШЕ
ПАСПОРТ
ТА КОД

(093) 170 10 28

sgroshi.com.ua

• вул. Анатолія Живова 7 (зуп. "Автовокзал")
• вул. 15-го Квітня 12 (зупинка Ринок "Оріон")

справжні
броньовані
ДВЕРІ
від виробника

пожежний сертифікат
ліцензійний монтаж
дверей

під
індивідуальні
розміри

ПІДПРИЄМСТВО
РИФ

м. Тернопіль,
вул. Довженка, 18 тел.: (0352) 438030, (067) 7191371

www.rif.te.ua

Туристичне агентство
Марії Драпатої

вул. Руска, 8 (оф. 19) м. Тернопіль
тел. (0352) 52-50-99, (050) 438-55-00

ТУРИ З ТЕРНОПОЛЯ

ГРЕЦІЯ — виїзди кожні 10 днів.
Апартаменти, готелі, проїзд.

Болгарія — виїзди кожні 3 дні.
Апартаменти, готелі, проїзд.

ЧОРНОГОРІЯ — виїзди кожні 10 днів.
Апартаменти, готелі, проїзд.

www.desadmi.com

Єгипет • Туреччина • Хорватія • Кіпр

OZON
Бруківка
Бетонні вироби

Представництва:

м. Ужгород
(050) 531-64-31

м. Тернопіль
(0352) 52-28-06, (067) 673-77-93

м. Івано-Франківськ
(0342) 71-09-18, (067) 673-77-84

м. Львів
вул. Пасічна, 135
(032) 270-11-47
(067) 673-77-80

brukivka-lviv.com

Трактори Мототрактори Мотоблоки

Кредит
до
30 000 грн

Тел.: (097) 842-06-17, (067) 353-16-06
відділ з/ч: (067) 350-31-15, сервіс: (067) 354-22-86

КомпанийонФінанс
ГРОШІ ГОТІВКОЮ
до **10 000** грн

за
20
ХВ.

ЛИШЕ ПАСПОРТ ТА КОД

вул. Київська, 11
вул. Патріарха Мстислава, 1

☎ 050 479 14 83
www.kf.ua

Ваші відгуки про послуги у Тернополі

Тернопільчан залишили свої відгуки на сайті

944²/₆

20.ua

ПРЯМА МОВА

Юлія
ДУТКА

Ідеальна жінка

Моя бабуся померла у свій день народження — у перший день літа. Можливо, тому що за життя дуже любила порядок. І, коли згадую її, розумію, що вона, вочевидь, була ідеальною жінкою. Розумною, урівноваженою і поміркованою, а ще не терпіла пліток. Моя бабуся досягла дзену завдовго до того, як на українських теренах про нього заговорили.

Я пам'ятаю її тільки сивою. З білим, як молоко, волоссям. Інколи фіолетовим — був колись такий тренд у бабусь. Була у ній та сивочола мудрість. Вона не піддавалась на провокації діда, який тролить усіх довкола ще до того, як це стало мейнстрімом. Коли домашні вже кипіли від люті, вона зберігала спокій. Шкода, що тоді дід був для мене авторитетом, бо у нього завжди знаходились цукерки і дрібнота на морозиво. А бабуся ліпила найкращі вареники з вишнями. А ще малювала за мене, коли домашнє завдання видавалось мені надто складним.

Вдома завжди було багато квітів. Бабуся терпляче вирощувала троянди, чаклкуючи над трояндами з букетів. Не повірите, але в неї кожна гілочка вкорінювалась. І саме через неї я дізналась, що декоративні хризантеми насправді білі. А ще — що квіти найкраще ростуть, якщо їх любити.

Та потім за нею прийшла хвороба, і від енергійної, постійно зайнятої чимось важливим жінки залишилась тільки тінь. Хоча, мабуть, скоріше оболонка, бо виглядала вона так само. Лікарі поставили страшний нейродіагноз — деменція — і сказали, що одного разу вона забуде, як дихати. Сім років ми бачили, як її розум згасає. Спочатку вона забувала якісь дрібниці і злилась, що не може згадати. Потім почала забувати нас. Мабуть, немає більшої трагедії для потужного інтелекту. Бережіть пам'ять...

ЗНИЖЕННЯ АКЦИЗУ НА ВЖИВАНІ АВТО – МІФ ЧИ РЕАЛЬНІСТЬ?

Гроші ■ Українські депутати суттєво знизили акциз на вживані авто. Експерти вважають, що зниження акцизу не вплине на ціни авто у країні

ВІТАЛІЙ ОНИСЬКІВ, 0-63-822-77-88,
ONYSKIV.VITALIY@GMAIL.COM

Українські парламентарії знову «полегшують» життя населенню, прийнявши законопроект щодо зниження ставки акцизного податку на вживані легкові автомобілі, що імпортує у нашу країну. Та чи справді прийнятий законопроект здешевить вживані авто?

Більше мороки

Прийнятий законопроект абсолютно не вплине на автомобільний ринок України, переконаний генеральний директор Всеукраїнської асоціації імпортерів і дилерів України Олег Назаренко. Фахівець розповів «RIA плюс», що основна причина в тому, що законопроект не направлений на ввезення автомобілів для масового продажу. — У цьому законопроекті чітко прописано, що фізичні та юридичні особи мають право завести на територію України лише один автомобіль на рік, — каже пан Назаренко. — Якби не це обмеження, то більшість автодилерів та автосалонів почали б ввозити вживані авто на внутрішній ринок і таким чином могли б реально вплинути на вартість авто в Україні.

Звичайно, якщо будь-хто з українців вирішить поїхати у Німеччину, аби придбати для себе авто, то кінцева вартість цього автомобіля буде не набагато нижча, — розповідає фахівець. — Проте поточних витрат та мороки буде значно більше, ніж він просто купив би таке ж розмитнене авто на території України.

Пан Назаренко каже, що дію

Інфографіка Юрій КАРПУК

8000

Вартість автомобіля 2011 року Opel Astra 1.7 CDTI у Німеччині

За інформацією
www.mobile.de
auto.ria.com

Кінцева вартість авто з усіма податками та зборами

14483 євро

До

Законопроект
про авто
№3251

Після

11227 євро

Вартість розмитнення Opel Astra 1.7 CDTI в Україні

Види стягнень	За діючими акцизами	Відповідно до нових акцизів
Ввізне мито, євро	800	800
Акциз, євро	3269.1	555.9
ПДВ, євро	2413.82	1871.18
Загальна сума платежів, євро	6482.92	3227.08

зиться вартість автомобіля, купленого у Європі та розмитненого в Україні, відповідно до нових акцизів. Отже, ми умовно придбали автомобіль 2011 року Opel Astra 1.7 CDTI у Німеччині. Вартість придбаного авто — 8000 євро. Двигун авто дизельний та цілком відповідає екологічному стандарту „Євро-5“. Для того, аби розмитнити куплений автомобіль, відповідно до нового законопроекту, в Україні нам доведеться сплатити 3227 євро. Таким чином кінцева вартість Opel Astra 1.7 CDTI становитиме 11227 євро. Однак, згідно з діючими сьогодні митними ви-

могами, придбаний автомобіль з усіма податками і зборами коштує 14483 євро, тож вартість зменшилася на 3256 євро. До отриманої вартості авто слід ще додати сертифікацію автомобіля, яка становить 70-110 євро, та митне оформлення у розмірі 15 євро.

Якщо Президент України до 30 травня не ветоє законопроект про зниження акцизу на вживані автомобілі, то з 1 липня цього року він набере чинності. У прес-центрі Президента «RIA плюс» повідомили, що станом на 7 червня Петро Порошенко цей законопроект ще не розглядав.

цього законопроекту відчують люди, які можуть дозволити собі придбати дороге авто. Адже заборону ввозити авто з двигуном, що відповідає екологічному стандарту „Євро-5“, ніхто не відмінює. Тобто машини до 2011 року випуску не підлягають екологічному стандарту, відтак їхнє ввезення в Україну заборонене.

— Модельний ряд автовиробники оновлюють у середньому раз на шість років, відповідно, і зміна автомобілів у європейців також відбувається раз на шість років, — каже Олег Назаренко. У Європі п'ятирічне авто у хорошому стані коштує понад 8 тисяч євро, — каже експерт. — Тобто дешевих авто звідти ввозити зараз ніхто не буде.

Фахівець радить усім, хто хоче приблизно визначити кінцеву вартість імпортованого автомобіля щодо його європейської ціни, додати щонайменше 35% усіх податків та зборів, які доведеться сплатити в Україні.

Менше на 3256 євро

Ми порахували, наскільки зни-

ЕКСПЕРТИ RIA ПРО НАЙАКТУАЛЬНІШЕ

Що останнім часом вас схвилювало найбільше?

Леся ЗАМОРСЬКА (38 р.),
журналіст:

— Останнім часом намагаюся абстрагуватись від негативу, якого скрізь дуже багато, тому щодня шукаю позитивні моменти. Найбільше мене схвилювала проща до Зарваниці Спільноти «Матері в молитві», що відбулась у середині травня. Я вже вдалась до цього чудотворного місця, і це змусило мене впродовж кількох днів почуватись, немов у раю.

Ірина ФЕЩИН (37 р.),
освітянка:

— Хвилює безкасаційність організаторів фінансових пірамід. Незважаючи на закон, який визначає ознаки фінансової піраміди та забороняє її діяльність, цим організаціям вдається масово вербувати довірливих тернополян для власного збагачення. Ускладнює ситуацію той факт, що ЗМІ часто сприяють дезінформації населення щодо «успішності» таких організацій.

Олена ГЕРАСИМЕНКО
(37 р.), журналіст:

— Схвилювала ситуація, яка ще раз довела: лінійні зміноватися не хочуть. Напівпорожня стоянка для авто. На місці для паркування інвалідів, де намальований відповідний знак, красується джип. Підходжу до водія, кажу, мовляв, ви поставили авто в неналежному місці і до вас уже йдуть поліцейські. Дядечко відповів: мені байдуже, я їх зараз пошлю далеко. Європа, кажете?

Джамала (32 р.),
переможниця
„Євробачення-2016“:

— Приємно, що перший концерт після «Євробачення» відбувся саме у Тернополі. Я рада побувати з виступом у вашому місті 20 травня. Дуже вдячна тернополянам за те, що повністю заповнили концертну залу, що дочекались. Мені було дуже приємно, що тут така тепла тамосфера і що тернополяни мене так гарно зустріли.

Олег СИНОВЕЦЬ (32 р.),
голова осередку ГО
«Молодь Демальянсу»:

— Минулого тижня Верховна Рада ухвалила законопроект, який передбачає істотне зниження акцизного збору на імпортовані автомобілі. Незважаючи на внесені негативні поправки, цей закон все ж робить автомобілі доступнішими для українців. Але обурює те, що «автолоббі» через нардепів із групи «Відродження» доби-ваються скасування закону.

Володимир КАТИНСЬКИЙ, обласний
військовий комісар:

— Закликаю випускників вступати до військових вузів на військові кафедри, які безкоштовно здійснюють відбір курсантів. Умови відбору: здорова людина віком від 17 до 21 року. Це ті, хто закінчує школу, або ті, хто закінчив її декілька років тому і мріє здобути вищу освіту. Документи можна подати до 20 червня, до того ж у декілька закладів водночас.

У БИТВІ МОЛОДИХ ГУРТІВ ПЕРЕМОГЛА КОМАНДА ЗІ ЛЬВОВА

Конкурс ■ Фінал Koza Music Battle відбувся у суботу, 4 червня. За перемогу боролись гурти Reve ta Stohne з Києва, Machu Picchu зі Львова та Paper Planet з Тернополя

ЮЛІЯ ДУТКА, 0-96-821-28-76,
IULIA.DUTKA@GMAIL.COM

Переможця фіналу визначав спеціальний склад журі: гітарист гурту «С.К.А.Й» Олександр «Папа», арт-директор Underground Ляна Мицько, гітарист гурту «Гайдамаки» Андрій Слепцов, композитор та продюсер Андрій Підлужний, а також координатор проекту «Громадське. Культура» Юліанна Сліпченко.

Найбільше голосів отримав львівський гурт Machu Picchu. Хоч думки щодо переможця розділилися. Наприклад, композитор, співак і продюсер Андрій Підлужний каже, що попри дивакуваті назву гурт-переможець зміг здивувати потужним саундом, пристойною зіграністю, артистизмом, навіть представленим матеріалом.

ІРИНА БЕЛЮКОВА

Machu Picchu — інді-рок-гурт, сформований у Львові музикантами з різних частин України. Натхнення хлопці шукають у житті та архітектурі міста Лева

— Якщо змінять назву і підберуть «правильний менеджмент», то я на 1000% переконаний, що ці хлопці мають усі шанси дістатись музичного Олімпу, чого їм і бажаю, — зазначив Андрій Підлужний. — Музика інших фіналістів — київського гурту Reve ta Stohne нагадувала мантри, у ній було багато дивовижних, часом казкових і містичних звуків та голосів. Щодо Paper Planet із Тернополя, то склалося враження, що хлопці ще у пошуку свого стилю, але я широко сподіваюся, що вони на правильному шляху.

Для Андрія Слепцова, гітариста гурту «Гайдамаки», фаворитом був гурт Reve ta Stohne з Києва.

— Reve ta Stohne не має аналогів, принаймні я нічого схожого не чув, — каже він. — Вони дуже самобутні, і саме таку музику потрібно популяризувати в Україні. Щодо переможців, то це абсолютно готовий продукт (рух на сцені, зовнішній вигляд тощо).

Організатор конкурсу Ярослав Качмарський розповів, що змагання відбувається у Тернополі уже вчетверте і щороку зростає кількість заявок від гуртів на участь. Також росте якість музики.

— Журі зробило свій вибір, вдячний їм за роботу, а конкурсантам — за участь. Звичайно, ми будемо проводити музичний

конкурс Koza Music Battle і наступного року чекаємо на нові яскраві гурти, — додає Ярослав Качмарський.

Переможці — хлопці з гурту Machu Picchu отримують головні нагороди музичного конкурсу: виступ на фестивалі «Файне місто», запис трьох пісень і три тисячі гривень.

— Ми давно збиралися записати якісний міні-альбом, і тепер це зробимо, а виступ на такому великому фестивалі, як «Файне місто», — це новий рівень для нас, — зазначають переможці. — Поки є такі конкурси, такі ідеї і такі люди — українська музика житиме.

Сьогодні на сайті
20minut.ua

Найчастіше читають:

- Мешканці будинків на Галицькій та Злуки сваряться через прибудинкову територію
- На Тернопільському ставі браконьєр «нарибалив» майже на 50 000 штраф
- У Тернополі починається пивний фєст
- Мама плаче, бо на операцію сина не має ні копійки. Допоможіть!
- У Перинатальному центрі Тернополя новий головний лікар
- Хлопець зі Львова розкрикував українських політиків (ВІДЕО)
- Голуби «окупували» тернопільську квартиру
- В Білій вибухнув боєприпас, травмувався чоловік
- З 13 червня курсуватиме поїзд «Луцьк - Хмельницький - Херсон»
- У Тернополі іноземці скоїли ДТП
- Гоч отримав від «Партії регіонів» 150 тисяч доларів

Найчастіше коментують:

- У Тернополі хочуть перенести пам'ятник Олександру Пушкіну
- Через прохід на Злуки між сусідами ледь не зчинилась бійка. Розбороняти приїхало 5 патрульних машин
- Конфлікт через прибудинкову територію на вулиці Злуки загострився
- Тернополянка пропонує прибрати атракціони з площі, що біля бульвару Д. Галицького
- У Тернополі зареєстрували петицію проти лузання насіння у громадських місцях
- Жителі нового мікрорайону десять років ходять по болоті та бездоріжжю
- Фото дня: На «Циганці» розпочали ремонт
- У велоаїзді Тернополем участь взяли навіть діти

Мама плаче – на операцію сина не має ані копійки

ЄВГЕНІЯ ЦЕБРІЙ, 0-96-915-39-23,
TSEBRIJ@GMAIL.COM

Допомога на операцію терміново потрібна 26-річному тернополянину Володимиру Волинцю. Операція запланована на 10 червня, а мама хлопця зовсім не має на це коштів. Потрібно 46 тис. грн.

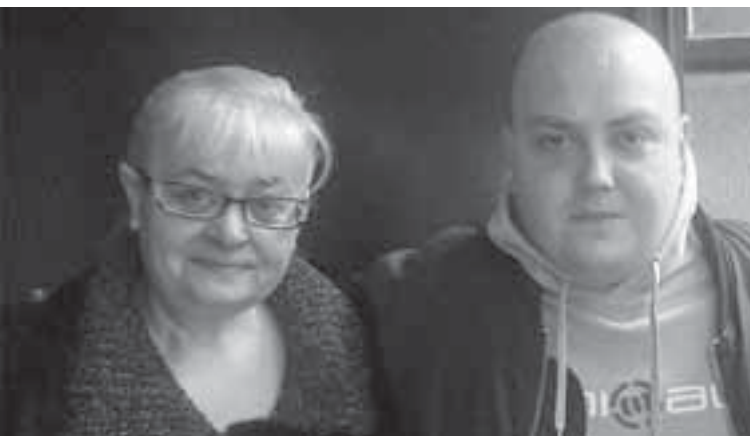
— Дуже прошу вас допомогти, — зі сльозами на очах звертається до тернополян мама Ольга Волинець. — Нам скоро їхати до Києва, а я не маю ані копійки.

Нагадаємо, Володимир Волинець захворів раптово. У грудні минулого року у нього почала сильно боліти голова, болі не припинялися, знеболювальні не допомагали. Медики встановили діагноз: «Артеріо-венозна мальформація рогівки головного мозку». Це означає, що в будь-який момент у хлопця міг бути

крововилив у мозок, який міг стати фатальним. Тому операція потрібна була якнайшвидше. Першу операцію Володимиру зробили 29 лютого в Інституті нейрохірургії у Києві. Тоді медики провели одночасно два втручання, адже у хворого виявили ще й аневризму. Проте для цілковитого одужання нашому землякові потрібна ще одна операція, яка запланована на початок червня.

До речі, на першу операцію силами небайдужих тернополян вдалося зібрати кошти, а це 150 тис. грн. Операцію зробили, але залишився ще один невеликий крок — потрібно 40 тисяч гривень ще на одне хірургічне втручання, а також 6 тис. грн на обстеження. Ольга Волинець щиро вдячна усім, хто допомагав їй раніше. Не будьте байдужими, допоможіть Володимиру Волинцю одужати!

АРХІВ ОЛЬГИ ВОЛИНЕЦЬ

Ольга Волинець просить допомогти вилікувати її сина Володимира. На операцію потрібно 46 тисяч гривень

ДОВІДКА

Кошти на операцію для Володимира Волинця можна переказати за реквізитами: Одержувач: ПАТ КБ «Приватбанк»
Найменування банку: «Приватбанк».

Номер рахунку: 29244825509100
МФО: 305299 ОКПО: 14360570.
Призначення платежу: Для поповнення карти 4149 4978 5454 5920, Волинець Ольга Павлівна.
Телефон — 097-21-88-651.

ГАРЯЧА ЛІНІЯ «20 ХВИЛИН»

Сьогодні на гарячій лінії «20 хвилин» чергує журналіст Мар'яна Дохват. Зі своїми запитаннями та інформацією ви можете звернутися за телефоном 43-00-50, 43-00-56 або надіслати їх нам на електронну адресу 20hvylyn@gmail.com.

Редакція «RIA плюс» та «20 хвилин» 43-00-50
Пожежно-рятувальна служба 101
Міліція 102
Швидка медична допомога 103
Аварійна газу. 52-62-38
Аварійна водоканалу 25-26-10

ДОВІДКОВА ІНФОРМАЦІЯ

Аварійна тепломереж 25-48-10
Чергова міської ради 1580
Довідкова залізничного вокзалу 1505
Довідкова автовокзалу 1504
Цілодобова стоматологічна служба 52-06-09
Чергова аптека 24-22-70, 26-93-88

Управління захисту прав споживачів 52-16-65
Управління транспорту 52-15-14
Перевірка якості продуктів 52-23-87
Довідка міськвиконкому 23-63-97
Головавтоінспекція 52-47-38
Аварійна електромереж 52-24-66

Куди поїдете на відпочинок цього літа?

- На море 19.18%
- В гори 12.33%
- Не поїду нікуди 36.30%
- Ще не знаю 16.44%
- На дачу 4.11%
- У село 11.64%

СУСІДИ СВАРЯТЬСЯ ЧЕРЕЗ ПРОХІД

Конфлікт ■ Мешканці проспекту Злуки та вулиці Галицької ледь не побилися. Розбороняти людей приїжджали п'ять патрульних машин

ІРИНА НЕБЕСНА, ЮЛІЯ НІКІТІНА,
0-98-872-87-81,
JVOLNIKITINA@GMAIL.COM

Мешканці будинку № 8 на просп. Злуки перекрили прохід через свою прибудинкову територію. Це створило незручності для жителів, що мешкають на вулиці Галицькій, 41 і 43. Люди протестують, оскільки у них немає іншого виходу до зупинки. Конфлікт розпочався у суботу, 4 червня, і загострився 6 червня. Розбиратися у ситуації приїжджала поліція.

— Об 11.00 робітники перекрили прохід, яким раніше користувалися мешканці будинків на Галицькій, і почали розбирати бетонні сходи, які до нього вели, — нарікає мешканець будинку на Галицькій пан Володимир. — Ми спершу хотіли з'ясувати, що відбувається, адже іншого шляху, щоб вийти до зупинки, у нас просто немає. Якщо прохід закриють, то виходити із дворів нам доведеться проїздами. А як ходити дітям? А стареньким? Адже тут їздять машини!

Кажуть, що мають право

Будинок на Злуки, 8 належить до ОСББ. Усі документи, погоджені міською радою, і дозволи на перекриття цього проходу у мешканців є. Люди нарікають, що через відкритий прохід у них на подвір'ї сміять сторонні. Голова ОСББ, до якого належить будинок №8 на Злуки, Павло Ліхновський показує генплан будинку та прибудинкової території і стверджує, що забудувати прохід вони мають повне право.

— Огорожу почали ставити

у 2010 році. Раніше прохід ми залишили, але на територію біля нашого будинку приходять чужі і сміять, — стверджує пан Ліхновський. — Ламають гойдалки. Це наша територія, ми облаштували її власним коштом і маємо повне право зробити так, як дозволила міська рада.

Мешканці будинку №8 розуміють, що перекриття проходу створить незручності для людей з інших будинків, але кажуть, що ті свою територію також боронять.

— Коли наші діти десь кинуть м'яч, то там одразу сваряться, бо в них під вікнами квіти ростуть. То вибачайте: у вас квіти, а у нас своє майно. Ми також хочемо, щоб у нас було чисто та прибрано, — каже ще одна мешканка будинку. — У тих мешканців є жек, то нехай ідуть туди і питають, як так вийшло, що у них немає ані тротуарів, ані місця, де могли б гратися діти.

Після приїзду поліції розбивати сходи робітники перестали, аби не провокувати конфлікт. Та наступного дня, 6 червня, сварка виникла знову. Мешканці з будинків 39, 41, 43, 45 на вул. Галицькій від ранку чергували біля перекритого проходу. На 9.00 були призначені збори, на які люди з будинку № 8 на Злуки не прийшли.

— Чому ми маємо ризикувати здоров'ям дітей, яким до школи доведеться йти через проїжджу частину? Тут крутий поворот, тротуару нема, та й для чого витрачати зайвий час на обхід? — обурюється тернополянка Ольга. — Хто захоче насмітити чи вкрати пісок, як вони кажуть,

тому і паркан не завада. Ще 6 сторожових псів поставили. Територія територією, але має бути елементарна людяність.

Ледь не побилися

Мешканці кажуть: якщо прохід не відкриють, то вони готові виходити на протест та перекривати дорогу. До вирішення конфлікту залучили місцеву владу.

— Згідно з чинним законодавством, є таке поняття, як добросусідство, — каже секретар Тернопільської міської ради Віктор Шумада. — Тут ми бачимо, що ОСББ вирішило загородити територію, не подумавши про інших мешканців. Я вранці викликав начальника муніципальної поліції міста, начальника Державної архітектурно-будівельної інспекції. Вони все зафіксували, зараз подивимось в архіві документи. Якщо і далі не будуть допускати людей до проходу, то в міській раді надамо законодавчі підстави.

О 17:00 6 червня відбулися збори, на які запросили і голову ОСББ. Та чергові переговори щодо проходу через прибудинкову територію на просп. Злуки,

Мешканці Злуки перекрили прохід на сходах на своїй території. Через це люди з Галицької не мають де пройти

8 закінчились словесною перепалкою між сусідами та шарпаниною. Розбороняти людей приїхали п'ять патрульних машин.

— Я почала кричати до мешканця того будинку: «Що ж ви за нелюди, не думаєте, як наші діти по проїжджій частині до школи ходитимуть». Він почав матюкатись, шарпати мене, тримаючи за руки, аж плями залишилися, — каже потерпіла пані Марія. — Всі

це бачили, за мене вступилися. Я вже написала заяву у поліцію.

Мешканці просп. Злуки, 8 готові далі боронити прохід, мовляв, сусідам не важко пройти зайвих 20 метрів, а прибудинкова територія перестане бути прохідним двором. 7 червня на 18:00 запланували ще одні збори, але люди вже не вірять, що цей конфлікт може завершитися мирним шляхом.

ПОЛІТИЧНА ПОЗИЦІЯ

Рейд проти МАФ-ії

ТАРАС МУДРИЙ, ПРЕС-СЛУЖБА
ТОО УГП

Резонанс навколо питання щодо несанкціонованої роботи торговельних кіосків (званих у народі МАФами) у Тернополі набирає обертів. Першими проблему корупційних схем у сфері торгівлі у МАФах порушили активісти обласної організації Української Галицької Партії. Завдяки тиску на міську владу з боку активістів виконком Тернопільської міської ради прийняв два рішення від 4 і 20 травня про усунення порушень у сфері земельного законодавства та містобудування, якими зобов'язав відповідні служби та установи навести лад у цьому питанні.

Саме з метою контролю за виконанням цих рішень 2 червня активісти УГП провели рейд по місцях, де є незаконно встановлені торговельні точки. Головний висновок рейду — рішення виконкому на час проведення перевірки не виконуються взагалі, а у кіосках триває жвава торгівля несертифікованою продукцією!

Зокрема активістами УГП було зафіксовано та задокументовано факти неправомірної торгівлі у МАФах на вулиці генерала Тарнавського та на проспекті Злуки. Аналогічна ситуація склалась у кіосках, розташованих по цілому місту, навіть у центрі Тернополя. Спритні підприємці продовжують продавати мешканцям міста хліб, фрукти та овочі, фактично у стихійному порядку, незважаючи на відсутність необхідної документації. Мало того, що до міського бюджету від такої торгівлі не надходить

жодної копійки, ще й ніхто не несе відповідальності за життя і здоров'я тернополян, які купують ці продукти.

Пересвідчитись у фактах незаконної комерції у МАФах мали змогу і представники патрульної поліції, яка прибула туди на запрошення активістів. Тож тепер матеріали щодо незаконної роботи МАФів будуть розглядатись міським відділом поліції.

Загалом склалось враження, що якби не громадський контроль, то до питання демонтажу незаконно встановлених кіосків у влади могли б і не дійти руки. Як не дійшла справа до з'ясування головного питання: як можна було допустити встановлення таких конструкцій узагалі? На даний момент активісти не почули жодного прізвища, не було притягнуто до відповідальності жодного чиновника, який допустив такий безлад у сфері торгівлі. Мабуть, даремно містом

ширяться інформація, що за роботою МАФів у Тернополі стоять впливові депутати міської ради, а тому, незважаючи на формальні рішення виконкому, реальну боротьбу проти МАФів не веде ніхто.

Спираючись на результати рейду, представники Української Галицької Партії звернулись з офіційною заявою до міського голови Тернополя Сергія Надала, у якій виступили із пропозицією щодо створення

спеціальної комісії, до складу якої повинні бути залучені громадські активісти і яка у короткий термін провела б повну ревізію роботи МАФів у Тернополі. Активісти УГП вважають, що потрібно раз і назавжди врегулювати проблему функціонування торговельних кіосків, врахувавши інтереси усіх, починаючи від тих підприємців, які прагнуть чесно вести свій бізнес, завершуючи простими тернополянами.

ЯК ВІДПОЧИТИ НА ДНІСТРІ БАТЬКАМ ІЗ ДІТЬМИ

Літо ■ Відпочити разом із дітьми на природі можна під час чумакувань на Дністрі, які у нашій області щороку стають усе популярнішими. Мандрувати з малечю можна, і це приємно, кажуть у турклубах

ЄВГЕНІЯ ЦЕБРІЙ, 0-96-915-39-23,
TSEBRIJ@GMAIL.COM

Веселі ігри, руханки, екскурсії, майстер-класи чекають на батьків із дітьми у рамках програми сплаву Дністром. Окрім того, під час мандрівки можна відпочити на природі, помилуватися краєвидами Дністровського каньйону.

Тернопільські туристичні клуби розробили програми відпочинку на Дністрі, орієнтовані саме на дітей. Ціни, умови та плани сплавів Дністром різні. Сплав одного дорослого та однієї дитини обійдеться орієнтовно у 1400-3000 грн. Додатково слід подбати про туристичне спорядження — намети, спальні мішки, каремати. Їх можна взяти в організаторів сплавів напрокат. Також не всі турклуби включають у тури трансфер із Тернополя до місця відпочинку, тож треба добиратися самотужки або оплачувати перевезення додатково.

— Я вже кілька разів сплавлялася Дністром зі своїм 9-річним сином Дениском, — каже тернополянка Оксана. — Емоцій не передати! Це чудова побути на природі з дитиною.

Навчаться варити похідну кашу

«Турклуб Тернопіль» пропонує п'ятиденний дитячий сплав Дністром. Його запланували провести двічі — з 16 липня і з 13 серпня, повідомила куратор проекту Юлія Рибаківа.

— Це своєрідний сплав-похід, бо ми щодня прибуємо на нове місце, ночуємо — у наметах, — каже вона. — Їжу готують наші кухарі, але за бажанням учасники сплаву теж можуть приєднатися. Оскільки програма дитяча, ми дуже багато уваги звертаємо на заняття з дітьми. З ними пра-

цюватимуть аніматори та вихователі. Ми будемо грати у розвиваючі ігри з орієнтування, розгадувати задачки на кмітливість, розвиватися творчо: малювати та виготовляти іграшки із трави та соломи. Також відвідаємо цікаві історичні та природні об'єкти і почуємо багато цікавих історій та легенд, будемо співати. І, звичайно, буде фізкультура — щоденна легка гребля, руханки та ігри.

Окрім того, діти зможуть освоїти базові навички туриста, додає Юлія Рибаківа. Їх навчаться розкладати намети, збирати дрова, розводити вогнище і готувати похідну кашу.

— У дитячий сплав можуть їхати і найменші, але найкраще брати дітей віком 9-10 років, — каже куратор проекту. — До речі, діти від 10 років можуть приїжджати самотійно, а не лише у супроводі дорослих.

Маршрут сплаву Дністром — Івано-Франківськ — с. Незвисько — с. Устечко — Чортків. До місця старту потрібно добиратися самотійно, але за додаткову плату організатори табору можуть забезпечити переїзд із Тернополя до Івано-Франківська, а потім із Чорткова до Тернополя.

На чумакуванні — з татусем

Команда TURE пропонує декілька варіантів відпочинку на Дністрі з дітьми.

На 2-5 липня заплановане «Чумакуванням з татусем». На учасників чекає сплав на каное Дністром, ночівля у наметах.

— Це пригода, у якій тато і його дітлахи на чотири дні стануть героями невеличкої дністровської експедиції, — розповідає Володимир Горон. — Спільне розкладання намета, приготування їжі на вогнищі і додання водної

ФОТО КОМАНДИ TURE

стихії на каное. Оптимальний вік дітей — від 4-х років. Мама залишається вдома і відпочиває. Під час цієї мандрівки дитина відчує неймовірний зв'язок із природою і ще більше зміцнить стосунки з татом.

Ігри та сон — на свіжому повітрі

Маршрут сплаву: село Нижнів — село Гориляди, протяжність — 18 км. А 18-23 липня команда TURE запрошує на «Дитяче чумакування на Дністрі, похід». Участь у сплаві можуть взяти батьки та їхні діти віком від шести років.

— Мандрувати з дітьми — не просто можна, а навіть приємно, — каже Володимир Горон. — Малюки разом із батьками долатимуть на човнах невеликі ділянки. Також на дітей чекають ігри, смачна їжа, сон, купання і прогулянки на свіжому повітрі, цікаві екскурсії до стародавнього Язлівця і Русилівських водоспадів, а також багато природних див на берегах Дністра. До речі, у нас передбачене вегетаріанське меню, адже у спеку м'ясо швидко

Під час чумакувань на Дністрі на малечу чекають різноманітні ігри, розваги та екскурсії. Також діти можуть повеселюватися

ко псується. На «Чумакуванні» заборонено споживати алкоголь і курити.

Маршрут сплаву: смт Коропець — село Космирин, протяжність — 9 км. На місце призначення треба добиратися самотійно, але можливий трансфер.

На 15-20 серпня заплановане «Дитяче чумакування, табір». Ця шестиденна програма максимально пристосована для відпочинку з дітьми різного віку, навіть найменшими. Програма цього чумакування схожа до попередньої. Проте тут усі проживатимуть не у наметі, а на кемпінгу «Білий бізон». Маршрут сплаву: село Долина — кемпінг «Білий бізон», протяжність — 27 км.

До слова, під час сплавів TURE пропонує лише трансфери, передбачені програмою. До потрібного місця і назад до Тернополя потрібно добиратися самотужки. Однак вас можуть завести за додаткову плату.

На сплав беруть навіть однорічних

Взяти із собою дітей можна і на сплави від Клубу активного відпочинку «Файні мандри».

— Спеціалізованих сплавів для дітей ми не проводимо, але у наші мандрівки батьки мо-

жуть брати з собою дітей, — каже голова Клубу «Файні мандри» Роман Задорожний. — Вік малечі значення не має, усе залежить від батьків. Приміром, у нас на сплаві була навіть однорічна дитина.

На початку серпня Клуб «Файні мандри» планує традиційне «Файне чумакування» на Дністрі. Точну дату ще будуть узгоджувати. Сплав триватиме чотири дні — з четверга до неділі.

— Чотири дні — це комфортний варіант сплаву для батьків із дітьми, — додає Роман Задорожний. — Адже триваліша мандрівка — це вже трохи занадто.

Проходитиме сплав Дністром між селом Нижнів та Заліщиками. Точний маршрут повідомлять згодом.

— Ночувля буде у наметах, тому потрібно мати спальний мішок, каремат і намет. Усе це можна взяти у нас напрокат за додаткову оплату, — розповідає пан Задорожний. — Їжу готуватимемо у похідних умовах, дорослі будуть чергувати на кухні. Нагадаю, що під час чумакування не дозволено курити і вживати алкоголь, також учасники повинні брати активну участь у житті табору. У програмі — екскурсії у каньйоні, водоспади, печери, а також ігри, співи і купання.

Сплави Дністром для батьків із дітьми

Назва сплаву, контакти	Дати	Ціна (з особи)	Вартість включає
П'ятиденний дитячий сплав, «Турклуб Тернопіль», 096-212-40-71	16-21 липня, 13-18 серпня	2085 грн, дорослим до двох осіб — знижка 30%, діти до 5 років — безкоштовно.	Харчування, прокат намета та водного спорядження, трансфер передбачений програмою, харчування, інструктор
«Чумакування з татусем», команда TURE, 097-21-72-145	2-5 липня	1690 грн, знижки дітям від 3 до 14 років — 25%	Трансфер передбачений програмою, екскурсії, послуги інструктора, прокат водного спорядження, страхування
«Дитяче чумакування на Дністрі, похід» (TURE)	18-23 липня	2250 грн, знижки дітям від 3 до 14 років — 25%	Трансфер передбачений програмою, екскурсії, послуги інструктора, прокат водного спорядження, страхування
«Дитяче чумакування, табір» (TURE)	15-20 серпня	2250 грн, знижки дітям до 3-х років — 100% за умови, що маля не потребує окремого місця при перевезенні, харчування тощо. Знижка малюкам від 3-х до 14 років — 25%	Трансфер передбачений програмою, екскурсії, послуги інструктора, прокат водного спорядження, страхування
«Файне чумакування», клуб «Файні мандри», 067-351-26-37	Початок серпня, чотири дні	Для дорослих — 800 грн, для дітей — 400-500 грн	Трансфер на місце сплаву і назад, прокат водного спорядження, кухонного посуду, харчування, екскурсії, інструктор

ВІТАЛІЙ ГУРАЛЕВИЧ ПЕРЕМІГ НА КОНКУРСІ ШЕФ-КУХАРІВ

Конкурс ■ Шеф-кухар із Тернополя взяв участь у кулінарному конкурсі «Дні української кухні» у Львові, який тривав 26-28 травня. Додому він привіз три медалі — золоту, срібну і бронзову

ІРИНА ЧУБАТА, 0-98-586-50-62,
IRYNA.CHUBATA@GMAIL.COM

Віталій Гуралевич два місяці готувався до конкурсу: експериментував на власній кухні, аби здивувати суддів. Це йому вдалося, тож чоловік здобув три медалі.

— Золоту медаль я отримав за свиняче філе, карамелізоване у медовому соусі з гелюваним морквяним фрешем на істівному вугіллі, — розповідає він. — Срібну — за борщ, бронзову — за салат “Український город”. Приготував його з помідора, огірка, редиски, листя салату, кропу. Салат мав вигляд овочевої грядки. Знизу — нарізані огірок і помідор, политі сметанним соусом, усе посипане сухарями з чорного хліба — істівна “земля”. На грядку “посадив” помідор чері, міні-редиску, молодий бурячок і моркву. Замість гічки була гілочка кропу.

На конкурсі було шість номінацій: “Перша страва”, “Основна страва” (національна/галицька кухня), “Бенкетна страва” (галицька кухня); “Салат або закуска”, “Хлібобулочні вироби” і “Десерт”. Можна було обрати кілька.

— Мало хто з кухарів брав участь у трьох номінаціях. Більшість — в одній, — пригадує Віталій. — А шеф-кухарі з досвідом обирали дві-три. Я взяв участь у трьох. У номінації “Перша страва” обрав борщ. Використав традиційні продукти, але подав страву по-сучасному.

Кожну страву кухар готував у двох екземплярах: одну для огляду, другу — для дегустації суддів. Салат треба було приготувати за 45 хв., основну і першу страву — за 60. Хто не вкладався — тому знімали бали. Переможці отримали медалі, а також сертифікати.

— Медалі вручали відповідно до кількості набраних балів, — продовжує він. — Могло бути кілька золотих призерів, кілька срібних і т.д. Хто набрав від 91 до 100 балів — ставав золотим призером, від 81 до 90 — срібним, від 71 до 80 — бронзовим, а від 61 до 70 — отримував диплом учасника. Така система оцінювання за міжнародними правилами WACS.

Бали знімали за недостатню чистоту робочого місця, неправильне використання продуктів тощо.

— Якщо кухар викинув залишки продуктів чи неправильно їх зберігав або порушив процес приготування страви, судді знімали бали.

На конкурс до Львова приїхало 120 учасників, яких поділили на дві категорії: юніори — до 23-х років і професіонали — старші. Суддів було 20. Серед них було 4-5 суддів з міжнародною акредитацією WACS, тобто вони мають право судити міжнародні конкурси. Це іноземці — з Сербії, Польщі, Швейцарії, Чехії, Литви. Також викладачі кулінарної кафедри Київського та Харківського університетів, відомі українські шеф-кухари.

— На конкурсі виступали шеф-кухари з усієї України, — додає Віталій. — Львівську область представляли кухарі зі Львова і курортних міст — Східниці, Трускавця. З Тернополя нас було двоє від одного ресторану. Кожен кухар мав індивідуальне кухонне обладнання, посуд, набір продуктів. Ми одне одного не бачили, бо готували в окремих боксах. Конкурс відбувався в одному з терміналів Львівського аеропорту. Цю частину приміщення спеціально відгородили від решти.

Салати і закуски, основні страви учасники готували індивідуально.

Десерти і хлібобулочні вироби готували командою у кількості двох-трьох учасників від однієї пекарні чи кондитерської або збірною командою, яка представляла кілька закладів з одного міста. Якщо готували хлібобулочний виріб, то його пекти заздалегідь і приносили на конкурс уже готовий. Він мав бути гарно прикрашений.

Віталій Гуралевич готувався до конкурсу заздалегідь.

— Почав готуватися до конкурсу на початку квітня: проробляв на кухні страви, пробував поєднання смаків, — пригадує він. — Щоб обійти конкурентів, треба було придумати щось цікаве. У борщі я розділив червоний бульйон від інших продуктів. Якщо залити буряковим бульйоном овочі, то картопля, морква, квасоля почервоніють. Складність була у тому, щоб зробити бульйон та овочі смачними і подати їх окремо, та ще й вкластися у час.

Спочатку шеф-кухар зварив білий м'ясний бульйон, у ньому відварював до готовності і реберця овочі, потім бульйон відцідив і приготував на ньому червону основу: спасерував томатну пасту. Влив білий бульйон і сік буряка. Заправив спеціями, цукром і оцтом. Буряк приготував окремо у вакуумному пакеті при низькій температурі, щоб зберегти його смак і колір. Потім вирізав із нього кульки, зробив сфери зі сметани...

— Я хвилювався лише у перший день конкурсу, бо виступав у першій п'ятірці і готував дві страви, — каже він. — Наступного дня почувався більш впевнено.

Участь у конкурсах дає цікаві знайомства, професійний розвиток.

— Якщо не стежити за змінами у гастрономічному світі, не цікавитися новими тенденціями, мож-

АРХІВ ВІТАЛІЯ ГУРАЛЕВИЧА

Віталій Гуралевич (27 р.): — У Європі у багатьох ресторанах рідку основу і густі складники подають окремо. Їх красиво викладають. Така подача дуже ефектна. Уже на столі продукти заливають бульйоном і перемішують

на перестати рости далі, — додає чоловік. — Навіть якби я не посів жодного призового місця, то все одно зробив би крок до розвитку. Я дуже задоволений участю у конкурсі, бо познайомився з багатьма відомими шеф-кухарями.

Рівень професіоналізму учасників був високим, додає Віталій. У конкурсі брали участь кухарі, які їздять на міжнародні змагання. Однак йому вдалося на рівних конкурувати з ними, навіть випередити переможця торішнього конкурсу.

— Минулого року цей учасник посів перше місце, а я — друге, — пригадує тернополянин. — Цього року я його обійшов — він залишився на другому. Перемога у

конкурсі — це ще й можливість знайти хорошу роботу. Адже ресторатори на таких конкурсах шукають собі кухарів і шеф-кухарів.

Віталій Гуралевич за підсумками конкурсу потрапив у 20-ку країнних кухарів-учасників і 7-9 червня поїде на суперфінал у Буковель.

— Нам оплатять дорогу, проживання, харчування, — розповідає шеф-кухар. — З собою потрібно взяти тільки форму і набір ножів, а всі продукти, інвентар й обладнання для конкурсу нададуть організатори. Кожному кухарю принесуть “чорний ящик”. У ньому буде певний набір продуктів, з яких він має приготувати страву. Хто переможе, той отримає цінні призи.

Відомі люди очима дітей

«RIA плюс» продовжує рубрику «Відомі люди очима дітей». Задля експерименту наш кореспондент показала дітям фото політиків, високопосадовців і відомих тернополян

Михайло Поплавський — ректор Київського національного університету культури і мистецтв

Катруся (5 р.):

■ Цей дядько грає музику на якомусь інструменті. Він — музикант.

Сергійко (5 р.):

■ Він — Бетмен. У нього є чорний плащ та окуляри. Цей дядько — супергерой.

Наталія Катерняк — інспектор патрульної поліції

Оленка (5 р.):

■ Ця тьотка вміє показувати різні трюки, як у цирку. Вона має багато кругів і крутить їх на руці і нозі.

Тарасик (5 р.):

■ Ця тьотка працює у лікарні, де лікують тварин. Вона робить уколи тваринам, щоб їх нічого не боліло.

Мирослав Криль — головний диригент симфонічного оркестру філармонії

Діанка (5 р.):

■ Цей дядько працює в якійсь фірмі. Він там директор, і його всі слухають.

Богданчик (5 р.):

■ Він працює водієм великого трактора з краном, яким будують будинки.

Тарас Гірняк — художник

Юля (4 р.):

■ Цей дядько плаває в басейні. Це його робота. Він вчить дітей плавати і дає їм спеціальні круги.

Станіславчик (5 р.):

■ Він — актор. Цього дядька показують на великих телевізорах. Він грає полісмена.

Костянтин Пікуль — захисник тернопільської “Ниви”

Володя (6 р.):

■ Цей дядько вміє їздити на картингу. Він — гонщик. І йому дуже подобається швидко їздити.

Оксанка (5 р.):

■ Цей дядько працює на морі. Він там фотографує природу. Так, він — фотограф.

ДОЛЯ ВАРДИНЦЯ ЗАЛЕЖИТЬ ВІД НІМЦІВ

Скандал ■

Справа затриманого торік на хабарі Ігоря Вардинця набула нового повороту — підозрюваний опинився за кордоном. Його оголосили у міжнародний розшук

ФОТО: ІЗ СТОРІНКИ У «ФЕЙСБУЦІ» ІГОРЯ ВАРДИНЦЯ

Про черговий серцевий напад Ігор Вардинець повідомив 22 травня на сторінці у «Фейсбукці». Чоловік знову поскаржився на українських правоохоронців, похвалив німецьких медиків і поліцію

СВІТЛАНА ГРИВАС, 0-96-709-74-60,
SVITLANA.GRUVAS@GMAIL.COM

Чи видавати українським правоохоронцям тернопільського лікаря, якого підозрюють в отриманні майже 200 тис. грн хабара, тепер вирішуватимуть у суді в Німеччині. Підозрюваний відмовився від спрощеної процедури екстрадиції.

Також, за інформацією німецької поліції, від підозрюваного лікаря — Ігоря Вардинця вкотре надійшли скарги на здоров'я. Про проблеми зі здоров'ям, причому швидко обсипаючи «компліментами» українську правоохоронну систему, повідомляв і сам лікар на своїй сторінці у „Фейсбукці” 22 травня 2016-го. Мовляв, через українську поліцію у нього знову передінфарктний стан.

«Ну, ось і чергова серія від наших доморощених... ментів... Не хотів вас, кривоохоронці, займати, але... Лежу в клініці „Марієнхауз” у місті Штутгарті, за дверима поліцейський, німецький, на відміну від наших валянків, ввічливий і чутливий і... ніяк не розуміючий, як так швидко працює українська кривоохорона??? — написав Вардинець. — Януковича не шукають, тобто в розшуку міжнародному нема, відмовили, людину, яку знає весь світ... А якогось доктора, якому спровокували справу,

оголосили у всесвітній розшук...».

Далі пан Вардинець пише, що німецький поліцейський не може йому нічого пояснити, бо документи англійською мовою. А ще дивується, що «міжнародний злочинець» за своїм паспортом йде у лікарню в аеропорт і... отримує черговий серцевий напад. За його словами, німці були шо-

ліція повідомила про затримання головного лікаря Тернопільської райлікарні, депутата обласної ради Ігоря Вардинця на хабарній справі. Йшлося про вимагання 200 тис. грн від підприємця за продовження договору оренди. Утім, надалі справа загальмувала через скарги на здоров'я. Окрім того, підозрюваний скар-

ли цивільний конфлікт між мною та людиною, яка була винна мені гроші, — переконував «RIA плюс» ще у листопаді 2015 року пан Вардинець. — Коли я потрапив до лікарні з інфарктом, виникла потреба виїжджати на операцію за кордон. Я мусив зібрати кошти. Звернувся і до тієї людини, яка мені заборгувала. А той чоловік звернувся до односельця, який працював у управлінні боротьби з економічною злочинністю.

Лікуватись пан Вардинець збирався у Штутгарті, в Німеччині, де, за його словами, вже тривалий час працює його донька. Однак із першого разу він туди не потрапив — завернули правоохоронці. Тож лікувався у різних закладах України. За рік довести справу до суду правоохоронці не змогли. Досудове слідство призупинили. Причина — стан здоров'я. Так, як повідомляв «RIA плюс» пан Вардинець восени 2015-го, після візиту правоохоронців у столичний лікарняний заклад у нього стався черговий інфаркт. Для нього він став п'ятим. Утім, проблеми зі здоров'ям не завадили йому у лютому 2016 р. на певний час повернутися на роботу. Феєричне повернення на роботу поліція пов'язувала з

тим, що Вардинець використав усі можливі відпустки та лікарняні. Невдовзі стало відомо, що лікаря уже немає в Україні, а досудове слідство знову призупинили. Однак уже у зв'язку із розшуком.

Буде, як скаже суд

Як виявилось, у квітні з міського відділу поліції надійшло клопотання у сектор укрбюро Інтерполу в Тернопільській області про оголошення у міжнародний розшук. На підставі цього запиту й оголосили у розшук. Щоправда, не на загал на сайті Інтерполу, а по внутрішніх, дипломатичних каналах. І уже 23 травня з Німеччини отримали повідомлення, що 22 травня «було встановлено місцезнаходження підозрюваного». Відтак українська сторона мала надіслати пакет документів для екстрадиції підозрюваного. Станом на кінець травня такий пакет надіслали. Окрім того, поки готували документи, суд обрав міру запобіжного заходу — тримання під вартою.

— Пан Вардинець перебуває у клініці, — повідомили у секторі комунікації ГУ НП у Тернопільській області. — І, як повідомили німецькі правоохоронці, від нього надійшла скарга на стан здоров'я. Від спрощеної процедури екстрадиції він відмовився. Тож тамтешній суд вирішуватиме, чи достатньо підстав для видачі українця.

Скільки часу це забере, кажуть у поліції, — невідомо, оскільки часових обмежень для розгляду тамтешнім судом справи нема. Що ж зі здоров'ям та чи планує повернутись в Україну, ми спробували розпитати у пана Вардинця через «Фейсбук». Утім, цього разу відповіді від нього так і не отримали.

До слова, чи може людина пережити стільки інфарктів, як заявляє підозрюваний, ми поцікавилися у медиків. Ті кажуть, що теоретично може. Але це залежить від величини, місця локалізації інфаркту та низки інших факторів. Утім, не виключене і симулювання. Стверджувати щось однозначно можна тільки після ознайомлення з історією хвороби та огляду пацієнта.

Ігор Вардинець перебуває у німецькій клініці.

Від спрощеної процедури екстрадиції він відмовився.

Тож тамтешній суд вирішуватиме, чи достатньо підстав для видачі підозрюваного українцям

ковані справою. Мовляв, за голову брались, коли під час перевезення у реанімобілі ознайомились із документами про стан здоров'я та мету перебування у Німеччині.

Давати оцінку стану здоров'я пана Вардинця українські правоохоронці, звісно, не можуть. Адже якщо є відповідні довідки і висновки медиків, вони повинні зважати на них. Утім, історія з погіршенням стану здоров'я повторюється, як тільки-но правоохоронці беруться за справу.

Нагадаємо, 17 квітня 2015 по-

жився на тортури. У це поняття захисники підозрюваного вкладали те, що лікаря не випустили на лікування за кордон.

Каже, все замовили

Досудове слідство призупинили через стан здоров'я підозрюваного. Сам пан Вардинець вважає справу замовною, мовляв, ті гроші — це повернення йому боргу від підприємця, а не «подяка».

— Ця справа була спровокована правоохоронцями, які використа-

Судили повію, яка побила тернополянку

СВІТЛАНА ГРИВАС, 0-96-709-74-60,
SVITLANA.GRUVAS@GMAIL.COM

Аж 200 годин громадських робіт присудив Тернопільський міськрайонний суд повії, яка у жовтні 2015 року на вул. Протасевича побила 63-річну тернополянку. «Нічний метелик» вибачення так і не попросила, своєї вини не визнала, однак із вироком суду погодилась.

Останнє судове засідання відбулось 1 червня. Про це повідомила потерпіла. Нагадаємо, інцидент трапився 5 жовтня 2015 року поблизу зупинки на «Східному», яку облюбовували нічні метелики. Тоді тернополянку, яка мешкає поруч, виносила сміття. У той час на зупинці повії розпивали спиртне. Одна із них нагадала жінці давні повчання щодо розпивання спиртного у громадських місцях і накинулася на неї, облила горілкою. Далі в хід пішли кулаки,

дошки, навіть шуфля, залишена комунальниками, що поруч встеляли бруківку. Інцидент завершився викликом міліції. Згодом правоохоронці відкрили кримінальне провадження. Подію внесли до Єдиного реєстру досудових розслідувань за частиною 1 ст. 125 «Кримінального кодексу України» — «Умисне легке тілесне ушкодження». Про це писала «RIA плюс» у статті «Тернопільські повії вже кидаються на людей». Такий випадок обурило мешканців навколишніх будинків. Люди уже кілька років борюлись із тим, щоб прогнати «панянок» з облюбованої зупинки. Але ні звернення у міліцію, ні у міськраду бажаного результату не давали.

— На перше засідання вона не прийшла, — розповідає потерпіла Лідія Попадюк. — Була на другому. Встала і сказала, що вона нікого не била, горілкою не обливала, і взагалі, мовляв,

то я напала на неї. Ще там щось викрикувала її подружка. Того разу суд відклали, бо не змогла прийти мій свідок — сусідка, яка бачила це все. Сьогодні сусідка прийшла, і ця справа завершилась. Суддя у мене питав, що я вважаю за потрібне присудити їй — близько 800 грн штрафу чи 200 годин громадських робіт. Вирішила, що хай краще попрацює. Бо що для неї заробити гроші?

Вироком суду потерпіла задоволена. Каже, що на більше і не розраховувала, оскільки офіційно йшлося про легкі тілесні ушкодження.

— Про компенсацію я не заявляла і грошей не взяла б, — додає пані Попадюк. — Хай їде працювати на благо громади. З Тернополя повія, за словами потерпілої, виїхала кілька місяців тому. Працюватиме на громадських роботах вона у Борисполі, бо має тамтешню прописку.

АРХІВ РЕДАКЦІЇ

Побиті пальці, груди, руки — так завершився для Лідії Попадюк похід до сміттового баку у жовтні торік. Повія, яка пила на зупинці поруч, пригадала жінці її давні зауваження з приводу розпивання алкоголю, облила горілкою і побила

ЯК НЕ ПЕРЕПЛАТИТИ ЗА ЖИТЛО

Дім ■ Беручи житло у кредит, можна переплатити понад 50% від вартості житла. Експерти кажуть, що будівництво власного будинку у деяких випадках є набагато дешевшим і швидшим, ніж пайова участь у багатоповерхівці

"Сира" квартира у багатоповерхівці

840 000 грн

(до 50% переплати кредит у банку)

476 000 грн

(до 15% економії пайова участь)

560 000 грн

середня вартість квартири

Вартість нового житла у Тернополі площею 50 кв. м

Котедж (без урахування вартості землі)

370 000 грн з цегли

280 000 грн з оциліндрованого бруса

Оциліндрований брус є звичайною дерев'яною колодою, яка проходить обробку на обладнанні.

200 000 грн з SIP-панелей

SIP-панель складається з двох дерев'яних плит, між якими є пінопласт або мінвата.

ВІТАЛІЙ ОНИСЬКІВ, 0-63-822-77-88, ONYSKIV.VITALIY@GMAIL.COM

Інвестицію у нерухомість завжди вважали безпрограшним варіантом вкладення фінансів, незалежно від економічного розвитку у державі. Тернопільські експерти з нерухомості вважають, що сьогодні максимально сприятливі ціни для того, аби купувати нерухомість у нашому місті. Місцеві забудовники пропонують тернополянам багато пропозицій та варіантів розрахунку за житло. Тож перед людиною, яка хоче придбати квартиру, постає логічне питання: як не переплатити за нерухомість і не потрапити у боргову яму. "RIA плюс" з'ясувала у фахівців, що вигідніше купувати: квартиру у новобудові чи вже обжите житло, брати помешкання у кредит чи погоджуватися на пайову участь?

— Я вклав кошти у будівництво котеджу за містом і не жалкую, — каже тернополянин Віталій Теслюк. — На будівництво без внутрішніх та зовнішніх ремонтів витратив до двох місяців. Користувався послугами підрядника. Та будівництво і накрита будинку — це лише 30% від загальної вартості житла. Оздоблення затягнулося на декілька років. Та незважаючи на затрачений час і фізичні зусилля, я ніколи б не вчинив інакше, оскільки будинок площею 180 квадратів мені обійшовся, як квартира площею 45 квадратних метрів.

Можна зекономити до 15%

Пайове будівництво за останні 10 років у нашому місті набирає все більшої популярності як серед забудовників, так і серед тернополян. Пайовим будівництвом називається форма інвестиційної діяльності, за якої забудовник для зведення того або іншого об'єкта залучає фінанси громадян. У свою чергу, тернополянин, який вклав свої гроші у будівництво на підставі договору, стає пайовиком.

— Сьогодні більша частина наших клієнтів погоджується на пайову участь, бо ця система розрахунку є найбільш зручною і прийнятною для них, — розповідає менеджер з продажу компанії „ВВС Буд” Тетяна Розумна.

Як каже фахівець, учасники

пайового будівництва повинні сплатити повну вартість житла за півроку до здачі будинку. Основне правило пайової участі — сплата 30% від вартості житла, решту 70% розділяють рівними частинами на щомісячні платежі без відсотків.

— Зазвичай пайова участь дозволяє вкладнику зекономити до 10-15%, — продовжує пані Розумна, — оскільки таке житло виходить дешевшим, ніж його ринкова вартість.

За словами Тетяни Розумної, квартира площею 50 кв. м у середньому коштує 560 000 грн, а перший внесок становитиме 168 000 грн. Якщо до здачі будинку залишається три роки, то 392 000 грн слід сплатити за 2,5 року, або 30 місяців. Відповідно, місячний платіж становитиме 13 067 грн.

Переплата — понад 50%

Працівник кафедри банківської справи ТНЕУ Любов Прийдун розповідає, що сьогодні у фінансових установах є безліч програм з кредитування житла, які різняться як за умовами, так і за процентними ставками. Деякі із них кредитують нерухомість лише вторинного ринку або ж конфісковане майно, інші працюють і на первинному. Щодо термінів, то це здебільшого довгострокові кредити — на 15-20 років. Окремі банки можуть запропонувати програми лояльності, якщо позичальник є їхнім клієнтом чи уже брав кредит і має позитивну кредитну історію, що дозволяє знизити суму кредиту.

— При оформленні іпотеки на житлопозичальнику треба сплатити первинний внесок, який коливається у межах 25-50% від вартості житла, — каже пані Прийдун, — а процентна ставка — від 18-26%.

Однак, як додає фахівець — це лише "перший" процент, тобто він діє лише 1-3 роки, згодом відсотки за кредит збільшуються. Також позичальнику слід розуміти, що це не остаточна вартість позики, адже існують або додаткові комісії чи платежі, або страхування життя людини, її працездатності, або

тієї ж нерухомості, що теж потягне на чималеньку суму. Окрім того, позичальник оплачує нотаріальне оформлення договорів купівлі, іпотеки та експертну оцінку нерухомості.

— Кінцева сума може становити понад 50% від вартості придбаного житла, — каже банківський експерт. — До прикладу, якщо вартість квартири — 560 000 грн, то її власнику доведеться переплатити аж 280 000 грн. Кінцева вартість буде 840 000 грн.

Житло — лише з документами

Багато тернополян купують житло як на первинному, так на і вторинному ринку, розповідає фахівець із нерухомості Ольга Чесна.

За словами фахівця, впродовж останніх двох-чотирьох років у нашому місті є тенденція до збільшення кількості покупців, які купують обжите житло із меблями. Насправді, продовжує вона, усе залежить від потреб

грошима, — додає фахівець з нерухомості.

Як каже пані Чесна, вартість квартири залежить від багатьох чинників. До прикладу, обжиту двокімнатну квартиру у нашому місті площею 50 кв. м з індивідуальним опаленням, пластиковими вікнами можна придбати за 27-30 тисяч доларів, тоді як новеньке житло без ремонтів, опалення і т. ін. — близько 25 тисяч.

— Коли вступаєш у пайову участь, то житло буде на 3000-4000 доларів дешевшим, — каже фахівець. — Однак варто врахувати, що новобудови здають лише з вхідними дверима та вікнами, які не завжди пластикові.

Ольга Чесна радить тернополянам купувати квартиру з відповідними документами, аби можна було після придбання

— Я вклав кошти у будівництво котеджу за містом

і не жалкую, — каже тернополянин Віталій Теслюк. —

Будинок площею 180 кв. м обійшовся мені,

як квартира на 45 кв. м

та можливостей того чи іншого клієнта.

— З власного досвіду можу сказати, що у Тернополі без проблем можна знайти хороші пропозиції як на первинному, так і на вторинному ринку, — додає Ольга Чесна.

Експерт радить тернополянам, які не мають усієї суми на нерухомість, бути обережними, бо у нашому місті було багато випадків, коли люди взяли кредити чи вступали у пайову участь, а будівельні компанії не дотримались умов договору, хоч тернополяни уже сплатили значні суми.

— Багато городян купували квартири по 80 тисяч доларів, причому встигли оплатити 50-70 тисяч доларів, а недобросовісні забудовники просто обманули людей і зникли з їхніми

житла оформити право власності на нерухомість. Вона також каже, що у нашому місті є багато людей, які мають валютні заощадження та купують нерухомість за кордоном, а в Україні житла купувати не хочуть.

Швидко, дешево та якісно

Дехто з тернополян має змогу будувати котеджі. Фахівці розповідають, що за останні 10-15 років побільшало приватних будинків поблизу Тернополя.

— Будівництво власної садиби у деяких випадках є набагато дешевшим і швидшим, ніж пайова участь у багатоповерхівці, — каже директор ТОВ "Габарит КЛ" Роман Лаус.

Як каже фахівець, у середньому будівництво багатоповерхового житлового будинку триває

три-п'ять років, а вартість квартири площею 50 кв. м коливається у межах 450-650 тис. грн. Це ціна за „сиру" квартиру. Будівництво власного дому такої ж площі обійдеться тернополянину приблизно у 370 тис. грн. До цієї вартості входить фундамент, стіни з цегли, перестінки, дах із металопрофілю та вікна.

— Маючи необхідні фінансові ресурси, будинок площею 50 кв. м можна збудувати та накрити за декілька місяців, — каже Роман Лаус. — Якщо використовувати дешевші будівельні матеріали, будівництво можна суттєво здешевити.

Будівельний фахівець каже, що сьогодні на ринку є багато будматеріалів, які відрізняються як екологічністю, так і енергозбереженням. Звичайно, що ці чинники суттєво впливають на кінцеву вартість житла.

— На кінцеву вартість житла також впливає тип будівництва, — продовжує експерт. — Тобто існують такі види будівництва, як цегляне, монолітне та каркасне.

Пан Лаус додає, що найдешевше будівництво — каркасне, з так званих SIP-панелей. Будинок площею 50 кв. м із цих панелей можна зібрати за тиждень. Його вартість — близько 200 тис. грн. Одна SIP-панель складається з двох дерев'яних щитів, між якими є пінопласт або мінвата.

— Дешевим є будівництво і з натурального дерева, тобто з циліндрованого бруса, — каже він. — Вартість будинку площею 50 кв. м становитиме 280 тис. грн. Його зведення триватиме декілька тижнів, і саме швидкість будівництва — основна перевага зазначених конструкцій.

Однак, як додає Роман Лаус, незважаючи на дишевізну SIP-панелей чи циліндрованого бруса, серед тернополян найпопулярнішою була і залишається класична цегла. Вартість будинку з неї площею 50 кв. м, як ми вже зазначали, — 370 тис. грн.

НА БЕРЕЖАНЩИНІ ХОЧУТЬ ВСТАНОВИТИ КАПЛИЧКУ НА МІСЦІ, ДЕ КОЛИСЬ ПРОВАЛИЛАСЯ ЦЕРКВА

Святиня ■ Відродити духовне місце у селі Вербів хоче тернополянка, матір якої родом звідти. Ініціативу вже підтримала громада, сільрада та священник. Тепер питання у коштах

ЄВГЕНІЯ ЦЕБРІЙ, 0-96-915-39-23,
TSEBRIJ@GMAIL.COM

Встановити капличку на місці, де за часів нападів татарської орди пішла під землю церква, планують на хуторі поблизу села Вербів Бережанського району. Тепер на цьому місці б'ють три джерела, але люди хочуть належно облаштувати територію, яка має культурно-релігійне значення.

Тернополянка шукає меценатів

Однією з ініціаторок встановлення каплички біля джерела у Вербові є тернополянка Ольга Гондз, мама якої родом із цього села.

— Послухавши розповіді мами, я звернулася до місцевого священика, сільського голови, громади з пропозицією відродити це місце, — каже жінка. — За переказами, у XVII столітті під час нападу татар на село у прірву провалилася церква разом із вірянами. У цій церкві люди саме зібралися на вінчання. А нападники дізналися про це і

хотіли їх всіх повбивати. Та Бог зробив так, що церква разом із людьми пішла під землю. Тепер там б'ють три джерела. У селі це місце називають «керначка».

Громада села Вербів підтримала ідею встановити капличку біля джерела. Але для того, щоб все зробити, потрібні кошти. А маленька громада на 670 жителів не має такої суми.

— До речі, громада села вже має значні витрати — люди взялися реставрувати унікальне розп'яття скульптора Яна Пфістера, який у 1616-17 роках мешкав у Бережанах, де і похований, — додає пані Гондз. — Реставрація коштує 150 тисяч гривень. Селяни наразі сплатили лише частину потрібної суми, а решту ще боргують.

Ольга Гондз шукає спонсорів, які погодилися б збудувати біля джерела капличку. Жінка закликає відгукнутися тернопільські будівельні фірми.

Намолене місце треба відродити

— Це місце, яке колись було благословенне Богом, треба від-

родити, — погоджується настоятель церкви Успіння пресвятої Богородиці у Вербові Віталій Івашук. — Місце намолене. Там колись дітей хрестили, ховали та вінчали жителів села. І саме під час вінчання, за переказами, церква пішла під землю. На цьому місці утворилися три джерельця, там ми щороку освячуємо воду, багато людей збираються.

До речі, джерела виникли на хуторі Старий Вербів, звідти саме і вийшло село Вербів, додає священник. Адже під час одного з нападів татар у XVII столітті люди втікали з хутора за гору і там поселилися, так з'явилося село. Та хутір не занепав, зараз там 40 дворів.

Сільський голова Вербова Ігор Чернецький також підтримує ініціативу зі спорудження каплички, проте каже, що ідея наразі в процесі обговорення. Адже найголовніше питання — фінансове. Потрібно знайти меценатів, які дадуть кошти на спорудження каплички та облагородження території біля джерела.

Біля джерела у Старому Вербові віряни планують встановити капличку та облаштувати купальню

ДО РЕЧІ

Якщо ви хочете долучитися фінансово до спорудження каплички у Вербові, звертайтеся за номером 0-96-731-07-80 (отець Віталій).

РЕКЛАМА

ВІКНАР'ОФ
МАЙСТЕР ВІКНАНОЇ СПРАВИ
ФІРМОВИЙ САЛОН
Відепер пропанус регулювання та обслуговування металопластикових конструкцій.
К.Острозького 70.
тел.: (0352) 42-00-52, (097) 909-49-46, (097) 909-49-43
15 квітня, 6 (р-к "Оріон") тел.: (0352) 51-19-25

Fenster 400 1673⁰⁰ грн

Все для дому

Гарячі ціни тижня
(з 8.06.2016 по 14.06.2016)

КОТЕЛ на дрова
5900 грн.

ТИТАН-24 кВт
сталь - 8 мм
час горіння 8-24 години
096 377-19-00
050 377-19-00
0352 510-510

Консультації щодо оформлення - БЕЗКОШТОВНО!

* на умовах придбання через Державну програму відшкодування вартості обладнання

фірмовий салон фабрики меблів

Шик ГАЛІЧІНА

Диван "Марсель"
ширина 2,05 м; кінчик 0,95 м; висота 0,80 м; глибина сидіння 0,75 м; загальна довжина в розкладному вигляді 1,45 м.

вул. Стуса, 1, ТЦ «Фуршет», 3 ПОВЕРХ,
фірмовий салон фабрики меблів «Шик-Галіччина»
www.nashi-mebl.com.ua, тел.: (096) 276-14-40

АКЦІЯ від 4800⁰⁰ грн

до 28.06.16 по 30.06.16 рр.

СОЛЯНА ЛАМПА
із природної каміної солі, вагом понад 250 мкг. р., призначена для моделювання мікроклімату соляних печер, які використовуються з лікувальною метою.

Соляна лампа — гарний подарунок рідним, друзям та собі!

<http://www.solatvino.ua/>
Соляна кімната у Тернополі,
вул. Бродяська, 5а,
(район 6-ого магазину).
тел.: 42-44-28, (067) 995-60-14

від 200⁰⁰ грн

Каміни
Топки
Мрамур, камінь

www.kamin-top.com.ua
ПП «Вершина комфорту»
(0352) 42-05-42;
(096) 22-77-337, (050) 227-19-68

від 3000⁰⁰ грн

Двері міжкімнатні
Панель МДФ
Готовий виріб до 3 тижнів
модель має 3 види дизайну

100
в асортименті
ДВЕРІ БІЛОРУСЬКОЇ МОДЕЛІ
м. Тернопіль
вул. 15 квітня, 5а
(«Сільпо», 2 поверх)
(0352) 511-011
(067) 67 41 800
(050) 60 26 100
Формуємо дилерську мережу

1866⁰⁰ грн

КУХНІ ВІД ВИРОБНИКА

KOMANDOR
www.komandor.lv.ua

пр-т. С. Бондарів, 11 Б. (зуп. Стадіон)
тел.: (067) 340 58 94, (0352) 42 10 07

від 6000⁰⁰ грн м/п

ЙОГО СЦЕНА – ВУЛИЦІ ВСІЄЇ УКРАЇНИ

Музика ■

Вуличний скрипаль Андрій Петров із Дніпра свого часу об'їздив усю Польщу, а тепер виступає в Україні – щодня дає концерт у новому місті

ДІАНА ОЛІЙНИК, 0-67-346-52-39,
DIANA.OLIJNYK@GMAIL.COM

Вуличні музиканти створюють настрій міста. Скрипаль Андрій Петров — із Дніпра. Щодня він дає концерт на електроскрипці у новому місті. Грає у найбільш людних місцях. У Тернополі його гру навпроти ЦУМу 30 травня містяни могли чути майже шість годин.

Пан Андрій називає себе солістом-інструменталістом, бо виконує інструментальну музику соло, а виконання оркестрів звучать у запису. Грає він класичну інструментальну музику в сучасних аранжуваннях камерних, симфонічних ірландських, італійських оркестрів зі світовими іменами.

— Я ж не можу привезти з собою артистів з Лондона чи Італії, тому беру їхню музику з Інтернету, а свою партію, свою інтерпретацію їхньої музики виконую вживу, — розповідає музикант. — Це серйозна музика, і я пишаюся тим, що граю достойний репертуар.

Чоловік розповідає, що колись він грав у Кіровоградській філармонії. Та життя склалося так, що довелося обрати шлях вуличного музиканта.

— Це почалося у 90-х роках, коли артистам у філармоніях було дуже суцужно, там неможливо було жити, бо платили копійки, і я почав заробляти інакше. Десять років їздив по містах Польщі, але у мене була інша скрипка — спочатку дерев'яна, потім

До Тернополя скрипаль Андрій Петров приїздить тричі на рік. Загалом музикант щодня виступає в іншому місті

електроскрипка, колонки були маленькі. А вдома, коли почав свою діяльність, купив хорошу апаратуру — все це заради звуку, інакше працювати нецікаво.

Музикант каже, що з однією колонкою виступати він не може, бо за таких умов неможливо створити звук, як у концертному залі.

— Потрібно ж дати стереозвук, також необхідна басова колонка, яка дає соковиті низи, — каже чоловік. — Якщо немає низів в оркестровому звуці, то він кущий, ніякий. Фундаменту немає, не чути віолончелі, баса, немає

звуку. Звук потрібно збалансувати, тому доводиться возити з собою багато апаратури. Важкувато, носильника я не маю, доводиться усе робити самому.

За рік Андрій Петров тричі їздить Україною — навесні, влітку та восени. Каже, що для нього дорога кожна погожа година, бо у дощ працювати не може. Одна подорож триває до трьох місяців, мінус негості дні.

Своїм маршрутом чоловік їздить уже шостий рік поспіль. Маршрут обумовлений відстанню між містами. Каже, що долати довші

відстані — дорожче, тому він їде усталеним шляхом.

— Виїжджаю з Дніпра і проїжджаю всю неньку Україну аж до Ковеля, — розповідає музикант. — Виступаю на вулицях і великих міст, і маленьких містечок. А чого я буду пропускати маленькі? Люди всюди хочуть послухати якісну музику. До речі, чим рідше буваю у тому чи іншому місті, тим краще. Вся фішка у тому, щоб не набридати. Чим рідше я буду з'являтися, тим цікавішим це буде для людей.

Грати на вулиці музиканту до-

водиться по п'ять-шість годин. Скільки кидають у скриньку тернополяни, чоловік не каже.

— Ціни виросли, люди збідніли, і це позначається на моїй скриньці також, — додає музикант. — Такий тепер час, що доводиться працювати більше. Я хотів би три години пограти і відпочивати, більше побачити місто, але мені потрібно покрити витрати на бензин, ноцівлю. Мінімум 400 грн щодня йде на поточні витрати, і тільки потім можна трохи заробити. На хліб і свої мінімальні потреби мені вистачає.

Чоловік каже, що у вуличних музикантів немає конкуренції. Мовляв, ще не було такого, щоб одночасно їх кілька приїхало в одне місто.

— Є ж телефон, ми спілкуємося, знаємо, хто де, тому накладок не трапляється. Все ж потрібно по-людськи вирішувати, — продовжує музикант.

Тернопіль чоловікові подобається. Каже, що тут люди привітні і таких випадків, щоб хтось проганяв із вулиці, не було.

— Мене не можна проганяти, бо я працюю на законних підставах. Тобто я вже 10 років є підприємцем, сплачую податок, — розповідає Андрій Петров. — От сьогодні один мешканець поскаржився у поліцію, що йому заважає музика. Підійшла поліція, я їм показав документи і пояснив, що ані вони, ані той мешканець прогнати мене не мають права. Запропонував, щоб цей чоловік потерпів до 18.00, якщо він не любить такої музики, бо заборони на таку діяльність — вільне мистецтво — немає. А одного разу до мене підійшов колишній ваш посадовець із галузі культури. Сказав, що має свою базу у Буковелі, і запрошував на літо пограти у нього, мовляв, у мене високий рівень виконання. А ще подякував за концерт у вашому місті.

Наступного разу у Тернопіль музикант приїде не раніше ніж за два-три місяці.

— Це трапляється, коли я завершу „петлю” по Україні, тоді знову доїду до Західної України, — підсумовує співрозмовник.

Галина Стандрет має вишиванку, якій 120 років

ДІАНА ОЛІЙНИК, 0-67-346-52-39,
DIANA.OLIJNYK@GMAIL.COM

Тернополянка Галина Стандрет має старовинну вишиванку, якій уже 120 років. Її та іншу родинну реліквію, якій 50 років, жінка приносила на свято вишиванки на Станцію юних техніків, де жінка працює керівником гуртка. Вона із теплом розповідає історії жінок, які вишивали сорочки.

— Найстарішу вишиванку, якій 120 років, вишивала прапрабабуся мого чоловіка Теодозія Штабалак. Вишивала її в селі Вибудів Козівського району, а звідки взяла візерунок — невідомо, — розповідає Галина Стандрет.

Цю сорочку в її родині дбайливо зберігають і передають від

покоління до покоління.

— Спочатку її носила дочка Теодозії — Марія, — розповідає пані Галина, — потім сорочка перейшла до її невістки Марії. Це вже бабуся пані Галини. Далі сорочка опинилася в Ольги Стандрет — мами пані Галини, тепер — у нашої співрозмовниці, а потім перейде до її доньки Христини.

Ця сорочка вишита темно-бордовими нитками на старовинному полотні, яке із часом пошкодилося. Тож пані Галина хоче реставрувати цю вишиванку.

— Хочу не просто зберігати цю сорочку як пам'ятку, а й одягати, та для цього її треба реставрувати, оновити рукави, доточити низ, — каже Галина Стандрет. — Зараз так роблять: зберігають автентичну вишивку і нашивають її на сучасне по-

лотно. Можна підібрати навіть відтінок тканини.

Перша вишиванка, як каже жінка, це сорочка по чоловічій лінії. А вишиванці по лінії її мами — близько 50 років.

— Бабуся Парасковія Пасічник (по чоловікові Біла) вишивала цю вишиванку для своєї доньки, якій було років 12–15, — розповідає Галина Стандрет. — Бабуся багато років хворіла, мала хворе серце, рано померла — в 41 рік. А поки хворіла, дуже багато вишивала. Це були не лише вишиванки, а й рушники, наволочки, покривала на ліжка. Пригадую, як на Різдво і Великдень мама застеляла хату усім вишитим від бабусі. Шкода, що тоді не фотографували цього, але ми це відновимо, щоб залишилася пам'ять для наших дітей.

Галина Стандрет каже, що для неї важливо не просто зберігати старовинну вишиванку, вона хоче її одягати. А для цього жінка має намір реставрувати сімейну реліквію

АРХІВ ГАЛИНИ СТАНДРЕТ

ЕКСПЕРИМЕНТУЄМО З ПОЛУНИЦЕЮ

Смак ■

З гвоздикою, ананасами, ревенем можна приготувати варення з полуниці. А ще її можна засушити чи зробити цукати

ДІАНА ОЛІЙНИК, 0-67-346-52-39,
DIANA.OLIYNYK@GMAIL.COM

Що можна приготувати, крім традиційного варення з ягід і цукру?

Насамперед ми запитали у продавців полуниці на ринку, що ж вони готують з ароматної ягоди. Як з'ясувалося, більшість із них через брак часу заморожує полуниці — хто цілими, а більшість — перемеленими з цукром.

— Заморожую цілі ягоди, лише промий, трохи обсохнеть, кладу в коробку і складаю в морозилку, — розповідає пані Надія з Заліщиків, яка торгує полуницею на ринку на Шептицького. — Також варю варення, немає часу варити в три прийоми, а за один раз, поки не стане вдвічі менше в об'ємі.

Тернополянки, які купували полуницю на ринку, теж кажуть, що заморожують ягоди.

— Заморожую, але не цілими ягодами, а перемелюю з цукром, даю його небагато, — розповідає тернополянка пані Софія. — Додаю її до йогурта, адже зазвичай купую йогурти без наповнювача. Йогурт зі своєю полуницею з магазинним не зрівняти.

Інші продавчині розповідали, що перетирають і заморожують ягоди, аби взимку варити компот, морс чи кисіль. А головне — по максимуму наїдаються ягід у сезон.

Найоригінальніший рецепт, яким з нами поділилися на ринку, — це варення з полуницею і гвоздикою.

— У кожну баночку готового варення кладу по штучці прянощів гвоздики, — розповідає продавчиня пані Тетяна. — Дуже оригінальний запах у цього варення.

АРХІВ ТЕТЯНИ РУДЬ

Тернополянка Тетяна Рудь заготовляє полуницю, яку сама вирощує на дачі. Окрім неї, жінка сушить багато різноманітних ягід

Готують цукати і сушать

Тернополянка Євгенія цікавиться кулінарією, любить читати цікаві рецепти, звідки черпає оригінальні ідеї. Чимало з них вона втілює в життя. Так, цього року вона вирішила приготувати цукати з полуниці. Каже, що з них можна робити пиріг, прикрашати торт чи просто ласувати взимку. Отож потрібно: кілограм полуниці, 800 г цукру, 1 л води. Приготування: цукор розтопити у воді та довести до кипіння. Ягоди опустити в киплячий сироп і варити близько 10 хвилин. Відкинути на друшляк і дати сиропу стекти. Після цього розкласти полуницю на деко і покласти в духовку. Температура має бути 35-1

45 С. Тримати ягоди доти, поки їхня поверхня добре підсушиться, але при цьому плоди не мають втратити еластичність. Готові цукати скласти в скляні стерилізовані банки і „закатати“.

А тернополянка Тетяна Рудь заготовляє полуницю, яку сама вирощує на дачі. Здебільшого вона

сушить ці ягоди. Сушена полуниця дуже ароматна, її жінка додає у вітамінний чай.

Пані Тетяна нарізає полуницю пластинками товщиною до півсантиметра і викладає в сушарку.

— Я маю велику сушарку, і вже більше п'яти років сушу різні ягоди, в тому числі і полуницю, — розповідає жінка. — Раніше у сушарці було п'ять лотків, а потім я ще стільки ж докупила. Складаю їх високою пірамідкою, так насушую більше ягід. Тепер можна за раз насушити майже відро полуниці. Процес триває до 10 годин. Висушену полуницю складаю в скляні банки і тримаю в темному місці.

„Говерла“ — на Новий рік

Тернополянка Ольга Мельник розповідає, що колись із полуниці робила міцну настоянку.

— Рецепт «Говерли» знайшла в старій газеті, — розповідає жінка. — Основна ідея — скласти в бутель шарами всі ягоди і фрукти, звідси і назва настоянки. Кожний шар ягід треба заливати

спиртом, щоб покрив їх. Настоянка виходить не дуже міцна, адже ягоди віддають свій сік. Ягоди треба нарізати неширокими пластинками. Починала я полуницею, потім батьки з дачі привозили ревінь, суницю, малину, порічки, чорну смородину, агрус, вишні, черешню, яблука, груші, абрикоси, персики. Настоянку треба тримати в темному місці. Перед Новим роком процідити і налити в пляшки.

— Пам'ятаю, що тоді ми клали навіть шматочки кавуна, дині, банан і апельсин, — каже жінка. — Якби я робила її тепер, то обмежилася б лише ягодами з дачі — думаю, що так смачніше.

А цього року жінка вирішила приготувати варення з полуниці та ананаса, рецепт якого є в старих журналах „Бурда“.

Отож потрібно: 800 г полуниці, 400 г м'якоті ананаса, сік двох лимонів, 1/3 склянки будь-якого лікеру, 500 г цукру.

Приготування: очищену полуницю й ананас нарізати шматочками. У каструлі змішати фрукти з цукром і лимонним соком. Довести до кипіння, після цього

варити суміш на сильному вогні п'ять хвилин, постійно помішуючи. Наприкінці додати лікер. Зняти готовий полуничний конфітур з вогню, зібрати пінку, розлити у гарячі банки і закрити кришками.

— Спробую зробити для дорослих із лікером, а для дітей — без. А ще один оригінальний рецепт мені дала мама, — продовжує співрозмовниця. — Вона колись закручувала полуницю з ревенем. Єдине зауваження — це колір варення. Смак справді оригінальний, та колір ягід, на жаль, втрачається.

Потрібно: 1,5 кг нарізаної полуниці, 1,5 кг цукру.

Приготування: до фруктів додати половину цукру і перемішати. Додати решту цукру і ще раз перемішати. Варити на слабкому вогні 30 хв., постійно помішуючи. Пінку знімати. Готовність варення перевіряєте ложкою: воно має бути в міру густим і майже не повинно стікати з ложки, лише кілька крапель можуть впасти у каструлю. Скласти варення в стерилізовані банки і закрити простерилізованими кришками.

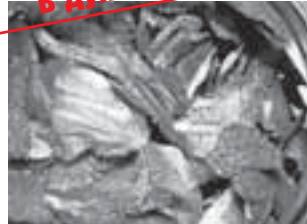
Потрібно 3 кг полуниці, 1 ч. л. солі, 3-5 ст. л. меду.

Ягоди збити блендером, додати сіль і мед. Розмішати, вилити масу у деко, застелене пергаментом і рівномірно розподілити. Сушити в духовці при +39С близько доби. Час від часу потрібно перевертати вироби. Готова пастила міцна, суха і не дуже липка. Відокремити її від листів, скачати в довгі трубочки і притиснути долонею, щоб вони стали плоскими. Можна нарізати невеликими цукерками і скласти у суху чисту банку. Зберігати готову пастилу бажано загорнутою у папір, час від часу переглядайте запаси, щоб не було харчової молі.

Пастила

Сушена ягода в духовці

Для сушіння у духовці слід відібрати неспілі ягоди, помити їх у проточній воді. Коли ягоди висохнуть, порізати їх тонкими скибками і викласти тонким шаром на деко, попередньо застеливши його пергаментним папером. Сушити при температурі +40-45С. Вийдуть відмінні ласощі, які можна використовувати і в домашній випічці, і в компоті з сухофруктів, а також як прикрасу до десертів. Зберігати в щільно закритих скляних банках або в марлевих мішечках у темному прохолодному місці. Та не варто забувати про те, що свої запаси потрібно регулярно оглядати, провітрювати їх і перекладати, бо ягоди можуть псуватися.

Рулетики з полуниці

Потрібно мати 1 кг полуниці, 300 г цукру, 3 г лимонної кислоти. Полуницю пересипати цукром, додати лимонну кислоту і витримати до появи соку. Суміш вилити на деко і поставити в духовку, щоб вона прокипіла 20 хвилин. Охолодити та розлити рівним шаром на фольгу чи пергаментний папір. Два-три дні при кімнатній температурі полуниця має підсушитися. Потім посипати полуницю цукровою пудрою і скрутити рулетом. Нарізати частинками і подавати на стіл. Сушену таким чином полуницю можна зберігати при кімнатній температурі у сухому місці.

Фруктовий лід із полуниці

Потрібно мати 2 склянки полуниці, 1 склянку цукру, 1,2 склянки води. Полуницю вимити, видалити плодоніжки і збити блендером на пюре. Приготувати цукровий сироп. Для цього розтопити у каструлі на слабкому вогні цукор із водою, поки він не розтане. Дати сиропу охолонути. Змішати пюре з полуниці зі склянкою цукрового сиропу. Розкласти у форми для морозива і заморозити. Подавати фруктове морозиво зі свіжими ягодами чи варенням.

Смоква з полуниці

Смоква — це десерт, про який кажуть, що це щось середнє між мармеладом і пастилою. Для його приготування потрібно 500 г полуниці, 300 г цукру, 100 г горіхів. Ягоди перебрати, помити, скласти в миску чи каструлю. Ягоди засипати цукром і залишити, поки пустять сік. Поставити на вогонь і варити, постійно помішуючи. Маса має сильно зменшитися в об'ємі. Готова смоква легко відокремлюється від посуду, в якому вариться. Наприкінці варіння додати подрібнені горіхи. Деко викласти пергаментним папером і викласти туди масу. Посушити її на повітрі до готовності.

ШУКАЄТЕ ТЕХНІКУ ДЛЯ ДОМУ – ВАМ У LARGO

ВИДАВНИЦТВО RIA

4 червня у Тернополі на вул. Острозького, 14 гостинно відкрились двері магазину цифрової і побутової техніки та споживчої електроніки Largo. У магазині представлений широкий асортимент техніки усіх відомих світових брендів. Тут є великий вибір телевізорів, холодильників, пральних машин, газових плит, духовок, посудомийок, пілососів, чайників, прасок, мултиварок, кондиціонерів, телефонів, ноутбуків, фотоапаратів та багатьох інших потрібних удома пристроїв.

З нагоди відкриття до 30 червня у магазині триває акція для покупців. Купуйте впродовж місяця продукцію на суму від півтори тисячі гривень, та беріть участь у розігріш цінних призів, який відбудеться 30-го червня. Головний приз — телевізор SAMSUNG з діагоналлю 40 дюймів.

До слова, подарунків із нагоди відкриття не бракуватиме — цього місяця клієнти магазину можуть виграти ще десять цінних призів, серед яких мултиварки, пароварки, міксери, блендери, фени. Нагадаємо, у розігріш призів беруть участь чеки на суму від 1500 гривень.

Також з нагоди відкриття у Largo дарують суперзнижку до 25% на кілька десятків позицій. Їх можна побачити у газеті магазину, яку роздають промоутери на вулицях, дарують відвідувачам магазину, а також доставляють у поштові скриньки тернополян.

Знижки діють до 30 червня, вони передбачені на визначені позиції з усіх груп товарів, включаючи велику і дрібну побутову техніку, зокрема холодильники,

пральні машинки, газові плити, мікрохвильові печі, пілососи, мултиварки, праски, смартфони, телевізори, ноутбуки. До слова акції у магазині будуть щоразу інші.

Вигідна пропозиція з нагоди відкриття: пральну машину Zanussi ZWSE6100V можна купити на 750 грн дешевше, а також отримати праску Elenberg у подарунок. А хто вирішить придбати фотоапарат Canon EOS 1200D, отримувє 1575 грн знижки, а також сумку та картку пам'яті у подарунок.

У магазині діє дисконтна програма Largo-club: клієнт отримувє дисконтну картку, де накопичуватимуться бонуси, і він зможе частково розраховуватися ними за наступні покупки.

Largo — це перший магазин

мережі, яка буде представлена у Західній Україні. До кінця року її власники планують відкрити ще два магазини — один у Тернополі, а також в Івано-Франківську або Львові. У планах проекту — не менше 10 магазинів із повним асортиментом побутової та цифрової техніки і споживчої електроніки.

— Акцент ми робимо на вбудовану техніку для кухні, щоб можна було підібрати техніку під унікальний стиль своєї кухні, а також орієнтуємося на молоді, тому у нас великий вибір смартфонів, різних мобільних гаджетів, навіть є гірборди для молоді, — розповідає директор Дмитро Філик. — Largo — це широкий асортимент, широкий вибір рішень для вашого дому. Наша стратегія — це якісний

товар, якісні послуги і налаштування. Ми відрізняємося від інших магазинів побутової техніки тим, що не орієнтуємося на дешевий товар. Позиціонуємо себе на ринку, як магазин, який пропонує якісний товар, а якісне не може коштувати дешево.

Для зручності споживача — викладка товару на двох поверхах, щоб клієнти не витрачали часу на пошуки потрібного, а бачили, що де розташоване. Тож перший поверх віддали під «білу» техніку — холодильники, газові плити, духовки, пральні машинки, вбудовану техніку, а на другому поверсі ви знайдете телевізори, цифрову техніку, різні гаджети — планшети, ноутбуки та інше.

Домашню атмосферу для вибору телевізора створять на другому поверсі магазину. Тут облаштують

зону відпочинку з великим диваном, де можна буде переглянути улюблені програми чи ролики від виробників на моделі, яку вирішили придбати. Також у магазині є вільний доступ до Інтернету, тож відвідувачі можуть вільно покористуватися планшетами чи телефонами і спробувати моделі, які їх зацікавили, в дії.

Для зручності споживачів у магазині працюватиме сервісний відділ.

— Сервісне обслуговування спрощує клієнту процес отримання послуг, — зазначає директор. — Ми розуміємо, як споживачеві важливо отримати якісну консультацію, якщо виникають питання щодо роботи техніки, і не шукати сервісні центри по всьому Тернополі. Наш відділ обслуговуватиме клієнтів з усіх сервісних питань.

За декілька тижнів запрацює інтернет-магазин: www.largo.com.ua. Тут буде представлено широкий асортимент техніки, тож якщо якоїсь позиції немає на вітрині, консультант допоможе знайти потрібний товар в інтернет-магазині. Доставка споживачеві відбуватиметься впродовж двох днів.

Без вихідних, сім днів на тиждень для вас працює дружелюбний та енергійний колектив магазину Largo.

Запрошуємо тернополян та гостей міста відвідати наш магазин за адресою: **м. Тернопіль, вул. Острозького, 14.**

Телефон гарячої лінії — 0-800-214-364.

Магазин працює без перерви та вихідних з 9.00 до 20.00.
www.largo.com.ua

У Тернополі буде фан-зона «Євро-2016»

МАР'ЯНА ДОХВАТ, 0-97-783-53-39,
MARIANA.DOKHVAT@GMAIL.COM

Любителі футболу з 10 червня до 10 липня зможуть переглядати усі матчі «Євро-2016» на міському центральному стадіоні, де облаштовують фан-зону. Тернополянам обіцяють зручний та якісний перегляд, а також чимало конкурсів.

— На стадіоні ми ставимо три додаткові екрани до того великого, що уже є, — каже керівник проекту та організатор фан-зони Віталій Мариновський. — У цьому році усі побачать футбол зблизку у хорошій якості. Видно буде добре. З Одеси уже везуть тримачі для екранів, збирають їх. У середу уже все буде готово.

Фан-зона складатиметься з двох частин. Перша буде перед стадіоном — торговельна частина з їжею, напоями. Друга — на стадіоні, де транслюватимуть матчі.

— Також відбудеться концертна програма, — продовжує співрозмовник. — Виступатимуть барабанщики, будуть українські танці. Можливо, прийдуть байкери, велосипедисти, які влаштують шоу. Відкриватиме фан-зону міський голова.

Трансляція матчів розпочне-

ться 10 червня, але офіційне відкриття буде 12-го числа, коли гратиме збірна України.

— Також щодня будуть різні конкурси, — додає Віталій Мариновський. — Розіграємо різні призи. У цьому році до квитків на гру кожної країни наші партнери додаватимуть свої подарунки. Наприклад, знижки на певні товари. Також проведемо конкурси на футбольну тематику.

Дійство вестимуть Юрій Мікофф, Сергій Фалендиш та Андрій Махно. На відкритті Гімн України виконуватиме відомий тернопільський гурт «Тріода».

Квитки можна буде придбати з четверга, 9 червня, у касах стадіону. Вартість — 30 грн.

ДОВІДКА

Організатори фан-зони шукають волонтерів на період трансляції матчів «Євро-2016». Потрібні стюарти віком від 18 років. За подробицями звертайтеся до помічника Віталія Мариновського — Василя Степановича, номер 096-763-86-00.

На «Алясці» споруджують будинок для самотніх

ВОЛОДИМИР МОРОЗ, 0-67-307-55-58,
WOLODYMYR.MOROZ@GMAIL.COM

Соціальний будинок — притулок із житлом та кухнею для 15 самотніх і безпритульних літніх людей будують францисканці на вул. Володимира Великого.

Дім почали зводити 10 років тому, але через брак коштів роботи призупинили.

— Будівництво відновили у листопаді 2015-го. Нам дуже допоміг у цьому благодійний фонд «Францисканці в Центральній і Східній Європі», — розповідає настоятель францисканського монастиря УГКЦ у Тернополі отець Юстиніан Городечний. — Це буде притулок для бідних, кухня для них. Заклад обслуговуватимуть черниці-францисканки.

Площа будинку — майже 1000 кв. м. Один поверх у ньому займатиме жіночий монастир.

— Є самотні літні люди. Тих, хто не має родини, приймають у державних геріатричних будинках. Тим, у кого є родини, хоча вони ними й не турбуються, доводиться багато платити за опіку. Ми хочемо їм допомогти, — каже отець.

Передбачити час завершення будівництва, за словами отця, важко. Адже бракує коштів.

Будинок святого Антонія на вул. Володимира Великого у Тернополі

ДОВІДКА

Тих, хто може долучитися до спорудження будинку святого Антонія, просять звертатися до отця Юстиніана за такими телефонами: (0352) 28-95-55, 096-828-47-13. Реквізити благодійного фонду «Францисканські серця убогим», де накопичують кошти для втілення проекту: «Ощадбанк», МФО 338545, Р/р 26005300610406.

БУДЬ-ЯКИЙ МЕТОД ЛІКУВАННЯ НАЙБІЛЬШ ЕФЕКТИВНИЙ У РУКАХ ЙОГО АВТОРА

Важливо ■ Здебільшого рана довго не гоїться через тривале запалення, що підсилюється на тлі порушеного кровопостачання та інфікування тканин.

ДІАНА ОЛІЙНИК, 0-67-346-52-39,
DIANA.OLIJNYK@GMAIL.COM

Проблема лікування хронічних ран є важливою медико-соціальною проблемою суспільства, розповідає завідувач відділення опікової травми та пластичної хірургії Тернопільської лікарні швидкої допомоги Андрій Ковальчук. Ускрутні економічні часи в людей бракує часу і можливостей займатися своїм здоров'ям і запобігти ускладненням, які розвиваються внаслідок тих чи інших захворювань. Тому зараз хронічні рани проявляються досить часто.

Лікар наголошує на тому, що коли у пацієнта з'являється рана, треба одразу звертатися до фахівця, а не займатися самолікуванням.

— Як наслідок великого бажання займатися самолікуванням із подальшими некомпетентними діями у хворих дуже часто розвиваються ускладнення, — наголошує пан Ковальчук. — Усі моменти догляду повинні регламентуватися лікарською консультацією. Будь-які зміни з боку рани — це показ до консультації й огляду: у поліклініці, амбулаторії чи стаціонарі.

Єдиного визначення поняття «хронічна рана» сьогодні немає. Можна почути терміни «тривало незаживаюча рана», «проблемна рана», «трофічна виразка» (різного генезу). Лише трофічні виразки

нижніх кінцівок за причинним фактором можуть бути венозними, артеріальними, на тлі діабетичної нейропатії та ангіопатії, гіпертонічними, при системних захворюваннях крові та обміну речовин, нейротрофічними. І це ще не весь перелік причин, що призводять до формування трофічної виразки.

Сьогодні у літературі описано більше тисячі засобів для лікування і догляду за раною. Тільки замінників шкіри — синтетичних чи біологічного походження — близько 300. Гіппократ свого часу використовував для лікування ран різні мазі. Для приготування однієї з них брав волосся мерців, розповідає Андрій Ковальчук.

— Питання навіть не в тому, які засоби чи ліки кращі, — наголошує хірург. — Питання глобальніше, бо підбір лікувального середника є індивідуальним. Тепер є певні напрямки і стратегії у лікуванні ран, яких дотримуються медики і досягають хорошого ефекту.

Насамперед треба виявити причину, що призводить до формування рани, наголошує лікар.

Лікування ефективне за умови усунення ушкоджуючих факторів, поліпшення регіонарного венозного й артеріального кровообігу. Інакше хронічні рани навіть при інтенсивному лікуванні довго не гояться, а після загоєння часто рецидивують.

ДІАНА ОЛІЙНИК

Здебільшого рана довго не гоїться через тривале запалення, що підсилюється на тлі порушеного кровопостачання та інфікування тканин. Виділення на поверхні рани підтримують запалення. Тому важливо під час лікування очистити поверхню рани від виділень і змертвілих тканин. Чим більше їх там буде, тим більшим буде інфікування рани. Чим довше ексудат (виділення — прим. авт.) буде на рані, тим більше він зробить шкоди.

— Уявіть ситуацію, коли пацієнт не міняє пов'язки два-три дні, — розповідає лікар. — Вона просякнута виділеннями. За такої умови хронічна рана завжди буде запалюватися та збільшуватися у розмірах. Інколи народні цілителі в селі успішніше лікують хронічні рани, тому що по декілька разів на день її промивають, а лікар призначає мазь чи гель, які треба міняти лише раз на день. Часто буває, що лікувальний середник за наявності великої кількості виділень локально не спрацьовує, а лікар

думає, що діє, тому важливо це вчасно контролювати.

Тепер є багато мазей, комбінованих препаратів, адсорбентів і новітніх покриттів для рани. Сучасні ранові адсорбенти у вигляді пористих губок ефективніше порівняно з марлею витягують виділення, але вони значно дорожчі. Можна і марлю частіше міняти, але це процес болючий, неприємний, затратний й емоційно виснажливий для пацієнта.

— Давно відомий факт, що в умовах вологого середовища рана регенерує краще, — зазначає пан Ковальчук. — Сучасна гідрогелева пов'язка створює вологе середовище, тоді рані комфортно. Крім цього, забезпечує функцію адсорбента, рана швидше гоїться. Звичайно, пацієнту комфортніше носити сучасну пов'язку, а не марлю, але в умовах складної економічної ситуації не всі пацієнти спроможні купити такі засоби. Цей фактор треба враховувати.

Революцією в лікуванні ран і

Хірург Сергій Карпенюк каже, що сучасні перев'язувальні матеріали зберігають вологу у рані, вбирають виділення. Є прозорі пов'язки, тож і лікар, і пацієнт бачить, що відбувається в рані

трофічних виразок сьогодні є вакуумна терапія.

— Її часто вважають панацеєю при лікуванні ран, — зазначає Андрій Ковальчук. — Коли інші методи не допомагають, правильно виконана вакуумна терапія є рятівним моментом при лікуванні ран. На рану накладають ізолюючу плівку з герметичною полімерною трубкою, що під'єднана до спеціального вакуумного апарату. Створюючи негативний тиск, апарат відсмоктує виділення. В умовах від'ємного тиску судини починають вrostати в основу ранової поверхні, покращується кровопостачання, насичення тканин киснем, стимулюється ріст тканин, краї рани затягуються.

Відомо, що будь-який метод лікування найбільш ефективний у руках його автора. Однак ознайомлення з широким спектром методик і їх засвоєння дозволять фахівцям знайти підхід до пацієнта і до будь-якої хронічної рани, підсумовує Андрій Ковальчук.

Як можна загоїти рану без використання ліків

ДІАНА ОЛІЙНИК, 0-67-346-52-39,
DIANA.OLIJNYK@GMAIL.COM

Рана здатна загоїтися сама з мінімумом ліків або без них. Треба лише створити умови для цього, переконаний тернопільський хірург Сергій Карпенюк.

— У більшості випадків не ліки гоять рану, — наголошує він, — організм сам усе зробить. Треба створити умови в рані, щоб не було необхідності посипати її стрептоцидом, приймати антибіотики чи інші активні засоби, чи, як прийнято у народній медицині, прикладати до рани хліб, вапно або сироватку.

Розуміння процесів загоєння ран дозволило виявити дефекти, які виникають у хронічних ранах і те, яким чином вони діють, перешкоджаючи загоєнню. Це призвело до появи нової моделі загоєння хронічних ран, продовжує Сергій Карпенюк. Модель, заснована на оцінці та усуненні

факторів, що перешкоджають загоєнню, назвали аббревіатурою TIME, згідно з поділом на чотири напрямки: Т — видалення нежиттєздатних тканин, І — пригнічення інфекції, М — контроль рівня вологості, Е — стимуляція процесів регенерації шкіри.

— Зараз лікар дотримується за раною активно та систематизовано, а не просто закриває її пов'язками, зазвичай марлевими, — зазначає хірург. — Загальні кроки такі: рана повинна бути вільна від інфекції та некрозу, повинна мати добре очищене ранове ложе без фібринозних нашарувань або рубців, мати оптимальний рівень вологості. Також має бути контроль виділень. Однак, перш ніж розглядати лікування рани, важливо визначити й усунути, якщо це можливо, причину пошкодження тканин і ті зовнішні чинники, які порушують загоєння.

— Цікаво, що відповідно до цієї концепції не є необхідною „сте-

рилізація” рани від бактерій, бо рани здатні гоїтися навіть при появі нових бактеріальних культур. Тож важливо досягнути відповідного балансу певної кількості і видів бактерій, це дозволить рані загоюватися, — розповідає пан Карпенюк.

Важливим моментом є контроль ексудату.

— Ексудат потрібно забирати з рани, але разом з тим слід дотримуватися балансу вологості у рані, — зазначає лікар. — І якщо ранове ложе занадто сухе, необхідно підібрати відповідний перев'язувальний матеріал для збалансування вологості у рані.

Найбільша проблема пацієнтів із хронічними ранами в тому, що найпопулярнішим перев'язувальним матеріалом є марлева пов'язка, вважає Сергій Карпенюк.

— Та якщо йдеться про трофічну хронічну рану, то марля (котон) не витримує жодної критики, — вважає лікар. — Марлева пов'яз-

ка псує ефект від використання будь-яких ліків. Усі медикаменти „втікають” у пов'язку, вона дуже швидко намокає, закидає, не виконує свою захисну функцію, через неї проникає інфекція. І головне — марлева пов'язка ніколи не створить у рані збалансованого вологого середовища.

Зараз в Україні є сучасні перев'язувальні матеріали, які допомагають створити у рані відповідні умови. Вони схожі до сучасного спортивного одягу, взуття. В них

використовують ті ж технології мембран, і не лише. З їх допомогою рана дихає, не закидає, вона захищена від зовнішніх факторів, продовжує лікуватися. Разом з тим рана волога. А така рана менше болить, швидше гоїться, менші рубці.

— Нові матеріали дозволяють покращити якість життя, — зазначає лікар. — Людина з раною може вільно піти у магазин за будь-якої погоди, працювати, рана не створює дискомфорту чи запаху, можна приймати душ.

ДОВІДКА

Найчастіші причини утворення хронічних ран на кінцівках:

Посттромбофлебітична хвороба	46,3%
Варикозна хвороба	16,7%
Діабетичні ангіо- та нейропатії	10,6%
Атеросклероз судин нижніх кінцівок	9,6%
Захворювання і травми нервової системи	6%
Ендартеріїт	3,6%
Інші причини	7,2%

ЗНАЙОМСТВО З ГЕНІАЛЬНИМ ПІНЗЕЛЕМ

Митець ■ «Дні Пінзеля» провели у Бучачі, щоб популяризувати творчість геніального скульптора. Таку подію хочуть зробити традиційною та проводити щороку на початку червня

ЄВГЕНІЯ ЦЕБРІЙ, 0-96-915-39-23,
TSEBRIJ@GMAIL.COM

«Коли мене на цьому світі не стане, перше, що я зроблю, — зустрінуся з Пінзелем, довго буду з ним говорити і все про нього нарешті дізнаюся», — цитує свого батька, мистецтвознавця Бориса Возницького його донька Лариса Разінкова-Возницька.

Пані Возницька, яка нині є директором Львівської галереї мистецтв, прочитала лекцію «Пінзель» у рамках «Днів Пінзеля» у Бучачі. Її батько Борис Возницький, якого не стало чотири роки тому, 50 років досліджував та рятував твори Пінзеля, створив музей, розглядав його творчість із різних ракурсів, сумнівався, шукаючи істину.

Екскурсіями, презентаціями книг, лекціями, камерними концертами відзначали «Дні Пінзеля» у Бучачі 3-5 травня. Також у Бучацькій ратуші відкрили виставку, присвячену цьому геніальному скульпторові XVIII століття, який жив і творив тут, постать якого овіяна загадками і таємницями. У наш час цікавість до творчості Пінзеля зросла саме завдяки Борису Возницькому. Та після виставки творів митця 2012 року у Луврі хвиля популяризації творчості знаменитого скульптора спала. Тож починаючи з 2016 року у Бучачі на початку червня вирішили проводити «Дні Пінзеля», щоб привернути увагу до мистецької спадщини скульптора та розповісти людям про нього.

Знає весь світ

Іоанн Георг Пінзель — всесвітньо відомий майстер, основоположник нової барокової класики XVIII ст. Ім'я Пінзеля, якого західні дослідники називають слов'янським Мікеланджело, тривалий час було незнайомим українцям. А таємницю його постаті не можуть розгадати і досі.

— Пінзель відомий виробами із дерева, а мета нашої виставки показати його роботи з каменю, — каже голова Бучацької райради Віталій Фреак. — Ми хочемо привернути увагу і до міста, і до Пінзеля, а у майбутньому відкрити у нашій ратуші музей цього геніального скульптора.

Пінзель в історії Бучача відіграв дуже важливу роль, додає меценат Василь Бабала.

— Він тут жив, творив, тут була його школа, його учні. На жаль, уже багато втрачено, — каже він. — Пінзелем я захворів давно. Мені дуже сподобалися його твори,

ЄВГЕНІЯ ЦЕБРІЙ

Скульптуру святого Онуфрія, яка зберігається у церкві в Рукомиші, винесли на подвір'я під час літургії та показали вірянам і гостям

Голова Самсона — фрагмент композиції «Самсон роздирає пашу лева», Бучач, 1851 р., Пінзель

Голова Юпітера — фрагмент композиції «Юпітер», Бучач, ратуша, Іоанн Георг Пінзель

особливо скульптура святого Онуфрія, яка є у церкві в Рукомиші. Я старався її оберігати, щоб вона дійшла до майбутніх поколінь. Адже багато робіт Пінзеля не збереглося.

У 2014 році пан Бабала долучився до встановлення пам'ятника Пінзелю біля Бучацької ратуші. Скульптор постаменту — Іван Вільгушинський.

— Як виникла ідея збудувати пам'ятник? Коли ми їздили у паризький Лувр, щоб там відкрити виставку Пінзеля, ми говорили українською, а французи дивилися на нас і не розуміли, хто ми за національністю, — розповідає пан Вільгушинський. — І коли ми сказали: «Україна», вони відповіли: «А, Пінзель!». Тож я пообіцяв, що коли приїду додому, обов'язково поставлю пам'ятник цьому великому скульпторові, бо він того вартий. Нас весь світ пізнав через Пінзеля. Тому нам потрібно берегти його роботи, досліджувати, відкривати для всіх.

Збирав по костелах

Уривки зі щоденників свого батька, дослідника та популяризатора творчості Пінзеля Бориса Возницького під час лекції у костелі Успіння Пресвятої Богородиці зачитала його донька — Лариса Разінкова-Возницька.

— Творчістю Пінзеля я не займалася, але мені як реставратору пощастило працювати над його творами, — каже вона. — Коли я завідувала реставраційною майстернею, вдалося дослідити, як він працював, його кухню, — з чого починав, як завершував роботу.

Цього року виповнилося 90 років Борису Возницькому. Готуючись до відзначення цієї дати та до

поїздки у Бучач, пані Лариса знову переглянула багато архівів свого батька. Вона підготувала уривки зі щоденників, написані у ті дні, коли йому вдавалося рятувати твори скульптора.

— Дві людини, дві сильні особистості залишили по собі світло в історії українського мистецтва, — каже Лариса Разінкова-Возницька. — Один жив і творив у XVIII ст., другий рятував і воскрешав у XX. Тепер їх можна об'єднати, бо їхні долі зійшлися воедино. Ще дві дати з різницею у 200 років об'єднали цих мужів. 1761 рік, коли, ймовірно, помер Пінзель, та 1961 р., коли Борис Возницький уперше рятував дві скульптури з Годовиці — «Жертвоприношення Авраама» та «Самсон, що розриває пашу лева». Це була одна з перших експедицій, відколи Возницький почав працювати у Музеї українського мистецтва у Львові. Зі спогадів батька: «Заїхав у Годовицю, що знаходиться під Львовом. Тоді я ще не розумів, що треба було для збереження забирати всі твори. Коли ми приїхали і нам відчинили двері костелу, коли я побачив, в якому стані знаходиться вівтар, я сказав собі: «Заберу «Авраама» та «Самсона». Ми завантажили скульптури на машину та поїхали. В музеї почався справжній скандал, мені заборонили навіть торкатися скульптури. А один з працівників райкому сказав: «Доки Возницький буде звозити до музею весь цей католицький мотлох, нам його не треба».

У грудні 1962 року Бориса Возницького перевели до Львівської картинної галереї на посаду директора, продовжує пані Лариса. Він перевіз туди дві скульптури з Год-

овиці і разом з однодумцями продовжив експедиційну діяльність. Машини не було, подорожували позиченими чи мотоциклом, об'їздивши Львівську, Тернопільську, Івано-Франківську області.

Рятував із вогню

Коли вдруге Возницький потрапив у Годовицю, всі скульптури були вже розбиті, а фрагменти лежали по землі. Один із них — частково спалений. Тоді дослідник зрозумів, що потрібно забрати все.

Ще один уривок зі щоденника Бориса Возницького: «Якось студенти з Львівського інституту прикладного та декоративного мистецтва сказали, що в Городенці є багато скульптур. Я сів на мотоцикл, інші — на відкриту вантажівку, і ми поїхали. У церкві не було дверей, ми зайшли. Ніхто нас не запитав, звідки ми приїхали і чого ми тут. Тільки один великий ангел був на місці і ще декілька маленьких янголят. Нічого страшнішого, ніж у Городенківському костелі, я не бачив: у центрі храму на купі з триметрової висоти були скинуті одна на одну залишки дерев'яних фігур. У монастирі містився технікум, і я побачив двох юнаків, що пиляли одну скульптуру, щоб її спалити у печі. Інші скульптури вже там згоріли. Я зупинив це вбивство. Якби я поїхав туди двома місяцями раніше, ми рятували б не п'ять скульптур, а набагато більше».

Показали Онуфрія

Останнім відкриттям спадщини Пінзеля була кам'яна постать святого Онуфрія, що міститься у ніші дзвіниці церкви села Рукомиш Бучацького району.

— Це велике відкриття, оскільки довгий час скульптура була невідомою. Нікому з дослідників і на думку не спадало, що це Пінзель, — продовжує пані Лариса. — Возницький на Тернопільщину приїхав 16 вересня 2004 року, тоді й стала відкриттям фігура Онуфрія. Цей витвір дуже важливий для трактування творчості митця.

Нагадаємо, що у 2014 році жителі села Рукомиш не дозволили забрати на реставрацію, а відтак і на виставку до Лувра скульптуру святого Онуфрія. Віряни боялися, що статуя покровителя їхнього села вже не повернеться назад. Нині святий стоїть у сільській церкві. Під час служби Божої 5 червня скульптуру винесли на подвір'я біля храму, аби показати громаді та всім гостям, які приїхали на «Дні Пінзеля» у Бучач.

— Ходили чутки, що цю скульптуру давно продали і це не оригінал, а копія. Ми показуємо вам справжнього Онуфрія, — казав під час проповіді настоятель храму. — Ця скульптура була побілена вапном, шар якого сягав 10-15 см. Так вона перебувала добу тоталітаризму, добу гоніння християн. Ми ризикнули не віддати Онуфрія на виставку до Лувра, бо не мали впевненості, що він повернеться до нас. Ховали святого у побожних християн у селі, а сьогодні ласкаво показуємо всім вам і гордимось ним. І ми віримо, що саме Онуфрій рятував нашу церкву, коли впала скеля і найбільша брила зупинилася біля рук преподобного святого, зложених у молитві.

До речі, таємницю творчості Пінзеля у романі «Втеча майстра Пінзеля» намагається розгадати письменник Володимир Єшкілев.

facebook

ІРИНА ЧУБАТА,
ЖУРНАЛІСТ:

— Хочуть маршрутники збільшити тариф на перевезення. Нібито обіцяють краще працювати. Але таке вже обіцяли не один раз... Результат усі знаємо...

Водночас вони заявляють, що працювати у вечірній час їм нерентабельно. Виникає питання: а для кого тоді вони працюють

— для людей чи для себе? А якщо для себе, то навіщо вони нам потрібні? Якщо приватники не можуть якісно надавати послуги, треба у місті запустити муніципальний транспорт, як це зроблено у Європі. Розумію, що це затратно, але ж ми йдемо до цивілізованого світу... Аби бажання.

facebook

МИКОЛА ЛАЗАРОВИЧ, ВИКЛАДАЧ ТНЕУ,
ДЕМОБІЛІЗОВАНИЙ ВОЯК АТО:

— 29 травня у Полтаві невідомі розбили три меморіальні дошки, які увічнюють пам'ять загиблих учасників АТО.

30 травня у центрі Тернополя, на вулиці Острозького, червоною фарбою та написами російською мовою зіпсували портрет Надії Савченко, який на стіні будинку намалював

місцевий художник Юрій Цуприк.

Повідомлення про подібні акти вандалізму останнім часом з'являються у пресі все частіше. Виходів із цієї ситуації два — або виродків цивілізовано знаходить поліція, або ними в приватному порядку займаються самі атовці...

facebook

ЄВГЕНІЯ ЦЕБРІЙ,
ЖУРНАЛІСТ:

— Робоче: номери мобільних наших журналістів розміщені під публікаціями. А деякі читачі не розрізняють оголошення й статті, і коли шукають у „Гуглі” щось, їм видає наші публікації на різні теми та телефони. І тут починається: «Добрий день, приймаєте равлі-

ків? Візу до Польщі зробіть?» Колег ще питали, чи продають бетон, чи роблять масаж. До речі, якби я приймала равліків, то добре заробила б — за цю весну отримала кілька десятків дзвінків із цього приводу. І все — через минулорічну статтю про равліковий бізнес...

facebook

ЛІЛІЯ МУСІХІНА,
ВОЛОНТЕР, ПИСЬМЕННИЦЯ, ЕТНОГРАФ:

— Мушу вставити свої «5 копійок»... Місто активно обговорює фото- (відео?) альбом випускників 11 А школи № 16. Хтось злий на фотографа, хтось сердиться, хтось відверто радіє креативу...

Колись, коли мені було років 13, я була маленькою товстою і самотньою дівчинкою. Замкнутою і, як мені здавалось, абсолютно нікому не потрібною. А ще я дуже боялась смерті і водночас підсвідомо прагнула її, бо вона здавалась ідеальним місцем для втечі. Такий собі підлітковий нігілізм. І саме самотність і ворожість світу змушувала мене протиставляти себе всьому, чому тільки

можна. Саме тоді я ходила до школи з чорною помадою, здоровенним хрестом. Я розумію, що цей фотоальбом — гра. Таке собі відзеркалення маскультури в дитячих душах. Але я бачу за гримом очі цих дітей, а в них — зболеність і самотність. Невпевненість, страх перед майбутнім. Ми всі хочемо бачити наших дітей щасливими. Але коли вони нещасні — вина не дітей і не фотографа. Це наша вина. Вина батьків та педагогів. Тому вибачте. Вибачте, маленька помічниця Леона-кіллера, Руки-Ножіці і всі-всі... Дякую вам за чесність. Ви сильні і сміливі. У вас все вийде.

facebook

ОКСАНА БОЖКО,
РЕДАКТОР САЙТУ:

— Обурив нетверезий чоловік середніх років, який лежав непритомним на одній із зупинок. Як саме він опинився на тротуарі з пораненою головою — не знаю, бо підійшла в той момент, коли небайдужі намагалися зупинити йому кровотечу. Спочатку я прониклась співчуттям, та коли він прийшов до тями, моя приязнь розчинилася в огиді. Поки йому намагалися допомогти декілька людей, він вирішив процитувати стандартну гопівську фразу: «Забери руки, ти знаєш з ким ти

говориш?». Йому у відповідь кажуть: «Чоловіче, у вас кровотеча, ми викликали швидку»... Впродовж кількох хвилин, які тривали вічність, усі намагалися його заспокоїти... По приїзді лікарів чоловік продовжував поводитися по-хамськи, у швидку довелося посадити примусово. Стільки людей турбувалося про здоров'я неадекватного п'яниці, який, мабуть, не оцінить цього і на йоту. А в цей час у різних кутках планети за своє життя борються тисячі людей, які дуже хочуть жити.

Колонка
Олександра
ВІЛЬЧИНСЬКОГО

Мулярі

Разом нас п'ятеро, десь так. Може, не всіх я бачу, трохи заважають липи, але цих чотирьох хлопців на стіні мені видно добре. Я їх бачу, а вони мене ні, бо мене відділяють від них дві шибки у вікні і ще одна на заскленому балконі. О восьмій ранку вони вже працюють: двоє кладуть цеглу, двоє подають розчин. Вони на своїй стіні у просвітку між липами, я — за компом у своїй кімнаті. І їхня стіна, і вони біля неї надихають мене більше, ніж будь-що. Бо якщо подумати, то всі ми — мулярі, тільки мої цеглини — то слова, а розчин — пам'ять. Субстанція начеб і невидима, але саме завдяки їй все і тримається купи або не тримається. Буває, пам'ять підводить, і в цьому сенсі мені часом значно важче скласти свої цеглини до купи...

Трохи далі видно ще один новий будинок, його вже закінчують. А зліва від нього вже збудований і заселений кілька років тому. Неподалік будують ще три, а трохи далі — ще два, і ще один збудований. Я мешкаю у мікрорайоні, який щороку поповнюється кількома новобудовами. І якщо брати до уваги тільки цю обставину, то Тернопіль — місто майбутнього, якщо тут стільки всього будується. Ми звикли, любимо і вміємо прибудівлятися, але навіть порівняно із Шотландією, де я нещодавно провів місяць і де будівельні крани — рідкість, у нас просто таки будівельний бум. І все це незважаючи на війну, кризу і всілякі невтішні прогнози.

Мені це тим більше приємно, що я й сам будівельник. Принаймні в душі я ним так і залишився, хоча після колгоспної будбригади, де починав, змінив уже багато професій.

Колонка
Василя
СОЛТИСАДе у Тернополі
найбільші черги?

«Тернопільміськгаз» — це структура, у якій відбувається роздвоєння у часі. Однією ногою вони у XXI столітті, а іншою — іще у минулому.

Так, за тарифами наші газовики ідуть у ногу з часу, а може, ще й і випереджають його. А от за сервісним обслуговуванням відстають десь років на тридцять. Нещодавно проблеми з оплатою на газ торкнулися і моєї сім'ї, тож довелося завітати у цю контору. Враження вкрай негативні. У коридорах повно пенсіонерів, які, здається, живуть у чергах. Деякі сваряться, відразу ж переступивши поріг кабінету, дехто не витримує і висловлює свої емоції ще в коридорі. Хоча їх зрозуміти можна. Обурюватися є від чого.

Сучасні технології дозволяють за допомогою Інтернету здійснювати платежі, не виходячи з дому. А тут спеціально потрібно їхати у міськгаз, щоб подати показник лічильника. По телефону це зробити неможливо, через Інтернет подати показники можна, але у них на одному комп'ютері фіксує дані, а на інші не поширює. У підсумку все одно потрібно їхати у міськгаз.

Щось з'ясувати у цій конторі неможливо. Вистояв в одній черзі, а коли починаєш ставити запитання, спочатку дають якісь розмиті відповіді, а коли вимагаєш конкретики, знизують плечима і кажуть: «Ой, а вам потрібно не в цей кабінет, а ось у цей». А там іще одна черга, в якій треба з годину чекати.

На зауваження або на претензії службовці міськгазу відповідають однаково — ви самі винні у тому, що у вас щось там не сходиться в оплаті. Мовляв, нічого страшного нема в тому, що ви раз на місяць приїдете до нас подати показники.

Очікування і реальність

ІГОР ДУДА

На рубежі 80-90-х років, коли свіжий вітер волі п'янив голови, у багатьох публікаціях людину «совкової» формации протиставлялася новому типу гуманіста, що мав з'явитися з утвердженням свободи і вільного ринку. Порівняння було явно не на користь «гомо советікуса». Він і затиснутий ідеологічними шорами, і позбавлений ініціативи й творчого мислення, і закомплексований, і звик бути утриманцем держави, а не покладатися на власні сили. А станемо вільними — і все буде добре, з нашими ресурсами, чорноземами і працьовитим народом заживемо так, що всю Європу завидки братимуть. Нині Європу беруть завидки через наші здобутки? Навряд. Європа щонайбільше толерує наших трудових емігрантів і надає безвізовий режим,

яким не нахвалиться владна верхівка. Але це — ніби надута повітряна кулька, бо ж середньостатистичний українець, який ледве зводить кінці з кінцями, реально не зможе скористатися цим послабленням. Та біс із ним, із закордонням — тут би дати собі раду з домашніми кло-

ситну зажерливість. Нині, з відстані чверті століття, можемо оцінити, до чого призводять «відсутність комплексів», «ділова ініціатива» і «яскрава індивідуальність» в умовах продажних і недієздатних державних органів і на тлі рівня загальної культури «нижче

не рахувати кількох розкручених естрадних дів на зразок Світлани Лободи чи Тіни Кароль і «Лісапетного батальйону». Дуже хвалилися зробленим із помітним використанням голлівудських штампів «Поводирем», але я, «розбещений» «Списком Шиндлера», здивувався його не зміг — не зачепило і не пройняло... Так само із розрекламованими у місцевій пресі «Братами» — мимоволі згадаєш вислів Вольтера «Усі жанри хороші, крім нудного». Втім, це моя суб'єктивна оцінка, яку нікому не нав'язую.

Зате складається враження, що усім нам нав'язано суспільну атмосферу, в якій людині, позбавленій «наполегливості» (тобто нахабства), «творчої ініціативи» (тобто вміння схитрувати й обдурити) і «комунікабельності» (тобто вміння «разрулить» і «порешать»), дихати стає дедалі важче.

От із розкомплексованістю та діловою ініціативою стало легше — якщо під ними розуміти відсутність моральних гальм, нерозбірливість у засобах і зажерливість

потами. Від них не рятує й ота наша новітня Утопія, чи то пак Конституція, з її нормами нібито прямої дії. От із розкомплексованістю та діловою ініціативою стало легше — якщо під ними розуміти відсутність моральних гальм, нерозбірливість у засобах і нена-

ВИПУСКНИКИ ВРАЗИЛИ ЕПАТАЖНОЮ ФОТОСЕСІЄЮ

Сенсація ■

Директор школи, фотограф та випускники розповіли про закадрові подробиці фотосесії у стилі фільмів жахів

ЄВГЕНІЯ ЦЕБРІЙ, 0-96-915-39-23,
TSEBRIJ@GMAIL.COM

Фотосесію за мотивами фільмів жахів зробили учні 11-А класу тернопільської школи №16. Відеоколаж завантажив на своєму Youtube-каналі фотограф Роман Савка. Випускників, які постали в образах вампірів, маніяків та їхніх жертв, активно обговорюють у соцмережах. Буквально за чотири дні моторошне відео набрало 44892 переглядів на Youtube, а тернопільські випускники стали популярними на всю Україну.

У коментарях у соцмережах одні користувачі хвалять молодь та фотографа за креатив і майстерність, інші — наголошують на прогалину у вихованні та брак духовності.

Клас прогресивний

Директор школи №16 Петро Ковч до творчості своїх уже колишніх учнів ставиться лояльно. Він каже, що дізнався про таку фотосесію від колег.

— Мені сказали: «А ви бачили?». Я був трохи шокований. Але можу сказати, що ці діти поганою дорогою не підуть, бо вони хороші і мудрі, — каже пан Ковч. — Я їм сказав, щоб вони не втягувалися в таку темну тему, бо вона може з'їсти їхню духовність. Я їх не картаю, бо, по-перше, вони вже закінчили школу, а по-друге, — це креатив. Усе дуже майстерно зроблено, і я можу відзначити високий художній та технічний рівень. Загалом темна сторона — це не мій жанр, я цього не сприймаю. І хоч це не моє, менше поважати цих учнів я не буду.

В 11-А класі 19 учнів. Клас дуже активний, національно свідомий та прогресивний, додає директор школи. Він каже, що вчителі від вчинку своїх вихованців трохи

РОМАН САВКА

Завдяки цій фотосесії учні 11-А тернопільської школи №16 стали популярними на всю Україну. Відеоколаж на Youtube вже набрав близько 275 тисяч переглядів

розгублені. Одні кажуть, що від дітей такого не чекали, інші реагують нормально, мовляв, а що тут такого.

— Автор фотосесії Роман Савка працює у нас інженером-електроніком, він дуже хороший фотограф, робить нам різні презентації для відкритих уроків, на добровільних засадах веде фотостудію, — каже директор школи.

Хотіли креативу

Учениця 11-А класу Тетяна Тиш розповідає, як планували фотосесію. Дівчина наголошує, що жодних негативних підтекстів у цю ідею учні не вкладали, просто хотіли покреативити та розважитися. І їм це вдалося!

— Така ідея з'явилася спонтан-

но. Ще у серпні минулого року ми з кількома однокласниками гуляли набережною з нашим фотографом Романом Савкою і думали про майбутній випускний альбом, — розповідає Тетяна. — І він сказав: «А давайте фотосесію у стилі фільмів жахів». А ми: «А давай». Потім фотограф сказав, що пожартував, та й батьки таке не дозволять. Але ми були дуже захоплені ідеєю, тому попросили дозволу у батьків і взялися складати список героїв та речей, які потрібні. Серед образів, у які ми перевтілювалися, є Фреді Крюгер, Франкенштейн, Леон-кілер та Матильда, лялька Анабель, клоуни-вбивці, джокер.

Робота над фотосесією була дуже копіткою, продовжує випускниця. До речі, макіяж учням робив салон

краси «Таміла», візажистів якого дуже зацікавила така ідея.

«Не сприймайте категорично! Ця фотосесія — лише частина шкільного альбому! Це творчий проект, діти — молодці, вирішили відійти від звичних для всіх ідей. Ми дуже раді, що взяли участь у створенні образів!» — написала на своїй сторінці у соцмережі Facebook власниця салону краси Таміла Демкура.

«Ми всі — звичайні діти»

— Зібрати речі та аксесуари було не важко — усе знайшлося у бабусиних скринях, на горищах, — каже Тетяна Тиш. — Хтось поїхав у село до бабусі і привіз стареньке дзеркало, хтось зібрав старі іграш-

ки батьків. Ми не чекали, що все це набуде такого розголосу, для нас це просто звичайна фотосесія, одна із багатьох. Адже весь випускний альбом — це не лише фотосесія в образах монстрів. У нас є ще фотосесія всього класу на зимову тематику, плануємо зробити пляжний варіант.

Однокласники Тетяни спостерігають за всіма відгуками про фотосесію у соцмережах і дають інтерв'ю газетам та телеканалам.

— Ми зі здивуванням сприймаємо всі негативні коментарі про фотосесію, тому що не вкладали в неї ніякого підтексту, просто хотіли зробити щось креативне, видовишне, повеселитися, спробувати себе у нових образах, — каже дівчина. — До речі, на фотосесії була чудова атмосфера, зйомка проходила під тематичну музику. У ролі вживатися було не так вже й складно. Хочу сказати, що ми не носимо з собою ножів та зброї і нас можна не боятися (сміється — прим. авт.). А іграшковий пістолет для своєї героїні Матильди із фільму «Леон» мені доводиться ділити з молодшим братиком мого однокласника. Ми — звичайні діти, просто хотіли розважитися.

Батьки дали добро

Про роботу над фотосесією 11-А класу розповідає фотограф Роман Савка.

— Я знав, що це за клас, і захоплювався їхньою креативністю. Це клас, який завжди брав участь у різних конкурсах, ці учні — призери численних олімпіад. Без перебільшення це еліта школи, — каже фотограф. — Я часто фотографував їх на різних святах, їздив із ними на змагання, ми дуже потоваришували. Я був членом їхньої класної родини. І коли мене запитали, в якому стилі буде випускний альбом, я жартома сказав, що у стилі фільмів жахів. Учні дуже зраділи, у них загорілися очі. Я відразу ж пояснив, що пожартував, але вони не хотіли від цього відступати. То ж я сказав, що така фотосесія можлива лише за умови, якщо всі учні і батьки будуть згодні. Буквально за два дні я отримав згоду всіх. Ініціативи дітей не було меж.

Фотосесія відбулася у майстерні дерева в одному з сіл. Тут були присутні батьки деяких учнів.

— Діти повністю перевтілювалися у своїх персонажів, — каже Роман Савка. — Фотосесія тривала понад шість годин. Участь у ній взяли 16 учнів.

БОРЮТЬСЯ З БРАКОНЬЄРАМИ НА ДНІСТРІ

Довкілля ■

Близько 50% риби у Дністрі є червонокнижною. Утім, промисловики на це не зважають. Рибу виловлюють навіть у період нересту

СВІТЛАНА ГРИВАС, 0-96-709-74-60,
SVITLANA.GRUVAS@GMAIL.COM

Тернопільські активісти борються за введення заборони на промисловий вилов риби на річці Дністер у сусідній області. Адже такий промисел там відбувається безконтрольно. Місцева Рибоохорона не те що не контролює, а й захищає браконьєрів.

Фото- і відеодокази браконьєрства промисловиків активісти передали Держрибагентству України. Як пояснюють активісти, Дністер на Тернопільщині, Івано-Франківщині, Чернівецьчині належить до території природно-заповідного фонду. Хмельницька ж область — ні. І увесь промисловий вилов риби концентрується саме там, географічно — на низинній території. На нерест риба піднімається у верхів'я, зокрема до нас. Утім, якщо низинна частина перекрита сітками, то це ускладнює її шлях на нерестовище. Причому, нагадують активісти, 50% видового

складу риби Дністра є червонокнижним. Однак сусіди-промисловики на це не зважають.

Так, браконьєрів-промисловиків тернопільські активісти спільно із рибінспекторами Державного агентства рибного господарства України знову спіймали 27 травня.

— Торік, коли майже закінчився нерест, активісти нашої громадської організації спільно із рибалками-аматорами виїхали на Дністер поблизу села Анадоли Хотинського району, — розповідає директор ГО «Скеля» Андрій Об'єщик. — Чому поїхали? Бо багато небайдужих і наших, і тамтешніх людей мали претензії до промисловиків. Зокрема, що той промисел ніким не контролюваний. Навіть у період нересту. А тамтешня Рибоохорона не те що не контролює, а й сама лобіює і покриває їх.

Під час минулорічної поїздки активісти побачили, як якісь чоловіки поблизу території Кам'янець-Подільського рибодобувного господарства на човні переві-

Тернопільські активісти спільно з інспекторами Державного рибагентства упродовж дня стежили за браконьєрами-промисловиками. Коли ті повернулись на базу, їх затримали

ряють розставлені сітки. Їх попросили пред'явити документи. Ті заявили, що є працівниками чернівецької Рибоохорони і саме здійснюють контрольний вилов. Однак не всі їхні сітки мали бірки з номером. І самих сіток для «контрольного лову» виявилось у воді значно більше, ніж було

зафіксовано у документах.

— У межах буйків була відведена територія для контрольного вилову. Чотири сітки мали бірки, решта — ні, — продовжує пан Об'єщик. — Були сітки і за межами буйків, причому у такій кількості, що їх до ночі можна було знімати. Ми зняли тоді близько

100 сіток. Хоча у документах було зазначено лише 12. Пояснити, звідки взялось стільки сіток, ані промислова організація, ані представники Рибоохорони не могли.

Дивує активістів і інший факт. Зокрема те, як база Кам'янець-Подільського комунального підприємства могла опинитись на Чернівецькому боці. І оскільки представники підприємства не змогли показати жодних документів на базу, активісти схиляються до думки, що йдеться про самозахоплення території. Причому промислом підприємство там займається уже майже 25 років.

— Торік ми викликали правоохоронців, Рибоохорону, усі матеріали передали до Києва, — продовжує активіст. — Провели службові перевірки, які не дали жодного результату. І це не дивно, бо саму перевірку провели неналежно. Після наших запитань до керівника Держрибагентства узгодили ще один виїзд на згадувану територію. Нам повідомили, що якщо ми доведемо порушення у цій частині, то керівник агентства введе мораторій на промисловий вилов у 2016 році. Наступного року промислу і так не буде, оскільки цього року контрольні вилови заборонені. А без них надати квоту неможливо.

Під час поїздки 27 травня активісти спільно з рибінспекторами виявили аналогічну ситуацію. Весь день спостерігали за порушниками і ввечері, близько 22-ї, після їхнього повернення на базу, затримали. Рибінспектори склали два протоколи. Збитки складають майже 10 тис. грн. Також вилучили транспорт.

На Ставі браконьєр «нарибалив» на 50 тисяч штрафу

СВІТЛАНА ГРИВАС, 0-96-709-74-60,
SVITLANA.GRUVAS@GMAIL.COM

Чергового браконьєра затримали «на гарячому» на початку червня тернопільські активісти. Чоловік виловлював рибу за допомогою ятера на Тернопільському ставі. Тут вилов ятером, додають активісти, чомусь став масовим.

У ятері затриманого виявилось майже 40 кг риби. Тепер за своєї дії горе-рибалка має сплатити кругленьку суму — орієнтовно 50 тис. грн. Окрім того, йому може загрожувати і кримінальна відповідальність.

— Добросовісний рибалка за телефонував нам і повідомив, що на одному із пірсів поблизу Кутківського пляжу чоловік увійшов у воду і порозставляв сітки, — розповідає директор ГО «Скеля» Андрій Об'єщик. — Зробив фото. Ми попросили його поспостерігати за браконьєром, допоки виїдуть наші активісти. На місце активісти приїхали з поліцією. Працівники останньої викликали Рибоохорону.

За словами одного з активістів, які першими прибули на місце, спійманий чоловік Роман Ц. усіляко заперечував свою причетність до браконьєрства. То розповідав, що він просто купався після роботи, то стверджував,

У ятері браконьєра виявилось майже півтори тисячі рибин. Активісти вважають, що чоловік таким виловом завдав збитків довіллію майже на 50 тисяч гривень

що підгодовував собі рибу для завтрашньої риболовлі, то переконував, що проривав латаття, бо за нього вудочка зачіпляється.

— Рибоохорона витягнула ятір. Там було 1474 рибини вагою 38 кілограмів, — розповідає активіст ГО «Скеля» Андрій Потурняк. — Видовий склад такий: верховодка, окунь, густера та лин. Працівники Рибоохорони склали адмінпротокол.

Своєю діяльністю чоловік, кажуть активісти, завдав збитків

орієнтовно на 50 тис. грн. Таку суму називають, зважаючи на час, місце та кількість виловленої риби. Зокрема, йдеться про те, що чоловік займався браконьєрством під час нерестової заборони на території, яка належить до природно-заповідного фонду (далі ПЗФ — прим. ред.). А штрафи за незаконно спійману рибину на території ПЗФ значно вищі. Приміром, за окуня — 141 грн, верховодку — 30 грн, лина — 210 грн.

— На нашу думку, збитки мають бути підраховані, зважаючи на ПЗФ, — додає Андрій Об'єщик. — Є судова практика, яка стосується незаконного вилову під час нересту на території ПЗФ. Щодо самого факту, то ми трохи шоковані, що стільки риби влізло в ятір. Маємо намір контролювати, аби Рибоохорона передала матеріали в поліцію для відкриття кримінального провадження.

Загалом, за словами активіс-

тів, повідомлення про вилов риби за допомогою ятерів у цій частині Ставу не здивувало. Адже вони уже затримували браконьєрів із відповідним знаряддям лову і знаходили ятери.

— Ми підемо до міського голови, — каже Андрій Об'єщик. — Розповімо детально про випадки браконьєрства, завдані збитки. За нашими підрахунками, тільки за останніх півроку браконьєри завдали збитків на 100 тисяч гривень. Ці гроші ідуть у міський бюджет, а звідти хоч якась частина мала б бути направлена на охорону і відтворення водних біоресурсів.

Окрім того, додає активіст, міська влада проводить на Ставі змагання з водно-моторного спорту. Претензій до цього немає. Але такі змагання також завдають сильної шкоди водним біоресурсам, тому має бути компенсація у формі зарибнення.

Якщо зважати на те, що Став торік уже зарибнювали і що перенасичення теж може призвести до негативних наслідків — розмноження бактерій, хвороб тощо, то можна спрямувати кошти і на іншу справу. Приміром, на вапнування водойми.

— Став більше 20 років ніхто не вапнує, — каже пан Об'єщик. — А це потрібно, щоб знищити паразитів.

Н О В І
КНИГИ

Леся Вороніна “Слон на ім'я Гудзик”, Видавництво Старого Лева, 120 с.

Ціна: 95 грн*

Певно, кожен з вас мріє потрапити у казкову пригоду. Дівчинці Ясі пощастило: одного чудового літнього дня вона познайомилася з крихітним слоником Гудзиком і саме з цього знайомства почалися неймовірні події, про які ви дізнаєтесь, прочитавши цю книжку. Адже разом із чарівним Гудзиком дівчинка за мить може перенестися зі спекотного літа у зиму, врятувати від лихих заманюк доброго оленя Мартіна, відчутти чари Вогняної Квітки, перемогти хитрого чаклуна Вітасика-Лякасіка і разом зі своїми друзям потрапити на фантастичний Карнавал Чудодіїв!

Джоан Роулінг “Гаррі Поттер і філософський камінь”, А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА, 248 с.

Ціна: 350 грн*

Перше ілюстроване видання магічної класики Дж. К. Роулінг містить безліч чарівних ілюстрацій Джима Кея, кавалера медалі Кейт Грінвей. Це справжнє феєричне свято і для відданих шанувальників цієї книжки, і для нових її читачів. “Побачивши ілюстрації Джима Кея, я була глибоко зворушена. Мені подобається його бачення світу Гаррі Поттера, і я вдячна йому за талановите втілення цього бачення — це для мене велика честь», — сказала авторка.

Франсуаза Барб-Галль “Як розмовляти з дітьми про мистецтво ХХ століття”, Видавництво Старого Лева, 176 с.

Ціна: 100 грн*

Щоб продовжити захопливу бесіду, розпочату в бестселері «Як розмовляти з дітьми про мистецтво», авторка пропонує ознайомитися з творчістю сучасних художників і по-справжньому зрозуміти й полюбити мистецтво, яке може здаватися найскладнішим для розуміння. Для цього вона радить забути про всі упередження та ярлики, відкинути непевність і показує, як довіритися художникам, як перейнятися кожним, навіть найхімернішим твором; вчить дивитися, бачити і просто насолоджуватися.

Книга зацікавить усіх тих, хто хоче пізнати й оцінити мистецтво ХХ століття так широко і відкрито, як діти.

* Ціни в книгарнях можуть відрізнятися від вказаних

ДВА МІЛЬЙОНИ — ЦЕ “СМІШНІ ГРОШІ”

Театр ■ Уже четверту виставу за п'єсою Рея Куні готують для тернопільського глядача актори драмтеатру

ІРИНА НЕБЕСНА, 0-98-950-56-57,
IRYNA.NEBESNA@GMAIL.COM

Сюжет “Смішних грошей” закручується навколо головного героя — Генрі Перкінса — звичайного офісного працівника, який одного дня знаходить валізу. А в ній — мрія чи не кожного — гроші! 1 млн. і 750 тисяч фунтів.

— Це комедія за п'єсою найвідомішого європейського драматурга світової популярності Рея Куні, — розповів режисер-постановник В'ячеслав Жила. — Всі ми хочемо щастя, кращого життя, прагнемо чогось казкового. Проте, що трапляється, коли такий сюрприз падає нам на голову, і розповідає комедія. Як ми поведимося у такій ситуації.

Це вже не перша вистава Рея Куні на тернопільській сцені, а четверта, однак актори зізнаються, що грати її не так вже й легко.

— Твори цього автора доволі важко передати глядачеві, важко передати саму фабулу, — п'єсноє один із виконавців головної ролі — Генрі — актор Андрій Малінович. — Він настільки майстерно вміє скласти всі мікро-події, що відібрати їх і донести до глядача неймовірно складно. У певний невеличкий період часу треба вкласти чотири емоції, 18 подій, 48 оцінок цього всього, і все це у шаленому ритмі.

Обрали комедію

Комедію у драмтеатрі обрали не випадково. Як зізнається пан

Валіза із грошима кардинально змінює життя головних героїв, адже не всі виявилися готовими до появи великої суми

Жила, на драми глядач тепер ходити не хоче, очевидно, через важку ситуацію у країні.

— Ми вкотре підготували комедію. Нехай глядач приходить до театру набратися позитиву хоча б на тих декілька годин. Від драм остаточно ми, звісно ж, не відмовляємося, однак зіграти комедію — це також нелегка справа, і глядач повинен це розуміти, — каже пан Жила. — Гадаю, всіх потішимо, перенесемо в атмосферу європейської країни, подаруємо багато приємних і смішних хвилин, щоб люди розслабилися, почувалися спокійнішими. У постановці задіяні два склади акторів: усі молоді і талановиті. Кожен склад грає по-своєму, але у будь-якому випадку буде цікаво. Декорації вистави виконані в стилі поп-арту. Його обрали не випадково, адже він і модний, і яскравий — додає історії барв. Тож різнокольорові картини та ме-

блі, а також одяг головних героїв підкреслять кумедність ситуації.

До слова, чи не всі актори, які грають у цій виставі, із її автором знайомі вже давно, адже грали і у попередніх постановках Рея Куні. Крім того, одні і ті ж герої переходять з однієї історії в іншу.

Акцент — на жінці

— Герої Рея Куні потрапляють у ті ж ситуації, і складність у тому, щоб випадково не «потрапити» в його попередню виставу. Здебільшого Рей Куні ставить акцент на чоловічу роль, а в цій виставі — на жіночий ролі, причому дуже потужний — на дружині головного героя, — пояснює пан Малінович.

Для В'ячеслава Жили комедія “Смішні гроші” — вже друга постановка Рея Куні. Вперше він ставив виставу цього автора у Кіровоградському академічному обласному українському музич-

но-драматичному театрі ім. Марка Кропивницького у березні цього року. Тепер же прем'єра комедії пройде і в рідному театрі режисера-постановника — тернопільському.

— У мене є задумка: показати цю виставу у виконанні двох театрів, — розповідає пан Жила. — Тобто одного вечора на сцені тернопільського драмтеатру “Смішні гроші” гратимуть кіровоградці, а іншого — тернополяни. А потім те саме відбудеться у Кіровограді.

ДОВІДКА

Прем'єри вистави відбудуться 8, 9, 12 та 26 червня. А 3 липня “Смішні гроші” закриють цей театральний сезон. Початок вистав — о 19.00. Квитки можна придбати в касі драмтеатру. Ціна — від 35 грн.

Кличуть на «Галицьку дефіляду»

ІРИНА НЕБЕСНА, 0-98-950-56-57,
IRYNA.NEBESNA@GMAIL.COM

Кулінарні шоу, народні забави, безкоштовні частування та різні конкурси — ось що чекає на гостей фестивалю “Галицька дефіляда”, що відбудеться в парку ім. Т. Шевченка 17–19 червня.

Оскільки свято триватиме три дні, то на гостей чекають різні розваги.

— У перший день забави — «зелену» п'ятницю ми будемо безкоштовно частувати тернопільськими стравами з диких рослин: кропиви, лободи, кульбаби, щоб можна було сповна відчутися смаку того, що готували наші бабусі у давнину, — розповідає координатор фестивалю Мар'яна Зварич. — У «ситну» суботу більше тисячі гостей фестивалю скушать печеню з птиці з гарніром за стародавнім рецептом, а у «солодку» неділю — десерти та запашний мед від пасічників.

Для тих, хто любить українську кухню, готують конкурс на найшвидше поїдання страв

«Як не з'їм, то понадкушую». Не обійдеться і без живої музики.

— Це будуть молодіжні етногурти, які запалюватимуть публіку щодня. «ФаМажор», «Медовий полин», «Ті, що падають вгору», «Йорій Клоц», «Петрос» — і це ще не увесь перелік. На цій «Галицькій дефіляді» забавлятися будуть усі. Щодо народних гулянь, то на вас чекатиме справжня хатинка з очерету, молодіжні розваги, гойдалки, дитяче містечко, вуличні співи просто неба, вогняне шоу, живі скульптури, битва фарбами. А ще етнопоказ мод та конкурс краси «Мавка-2016» та «Русалка-2016», — продовжує Мар'яна.

За найкращу вишиванку на “Дефіляді” можна буде отримати гроші. Тож якщо у бабусиній скрині ви знайшли гарну вишиту сорочку чи сукню або маєте не менш красиву, хоч і сучасну, — сміливо приходьте та хизуйтеся! Зможете отримати 500 грн у різних номінаціях: «Найкраща жіноча вишиванка», «Найкраща чоловіча вишиван-

Торік на «Галицькій дефіляді» козаки наварили 200 літрів борщу

ка», «Найкраща дитяча вишиванка». Галицьких панянок організатори кличуть покрасуватися в українських віночках. За найкрасивіший, найоригінальніший український вінок дівчата теж отримають грошовий подарунок.

ДОВІДКА

Докладнішу інформацію про фестиваль “Галицька дефіляда” шукайте у спільноті у соцмережах.

ТЕРНОПІЛЬСЬКЕ ДИТИНСТВО ПРОФЕСОРА ГАРВАРДУ

Омелян Пріцак у студентські роки

Доля ■ Через приховування батьків того, що він українець, знуцання вчителя у гімназії, заборону носити додому українські книжки пройшов у юні роки у Тернополі філолог, сходознавець, та історик Омелян Пріцак

ВОЛОДИМИР МОРОЗ, 0-67-307-55-58,
WOLODYMYR.MOROZ@G.MAIL.COM

«У Львівському літературно-мистецькому клубі у лютому-березні 1943 р. я, гімназист VII (передостаннього) класу гімназії, вперше, так сказати б, віч-на-віч зустрівся з магістром Омеляном Пріцаком... О. Пріцак читав свої реферати з циклів «Переломові моменти в історії України» та «Формация Української нації» у закапелку. Атмосфера засідання збереглася у мене в пам'яті досі — продовгувата трикутна кімната з якимись 15–20 слухачами, стрункий юнак у великих круглих окулярах, з кількома аркушами паперу в руках та великим, дуже містким коричневим портфелем біля ніг...», — так описав свою зустріч із Омеляном Пріцаком видатний український історик Ярослав Дашкевич у книзі «Постаті», виданій у 2007 році.

Народився тричі

Омелян Пріцак філолог, історик та сходознавець, професор Гарварду та багатьох інших вузів, який провів дитинство у Тернополі й заслужив і на відзначення на місцевій «Алеї зірок», і на назву вулиці. 29 травня минуло 10 років відтоді, як він завершив земний шлях. Урочистостей у рідному місті Пріцака ані з цієї нагоди, ані з нагоди дня його народження 7 квітня не було. У 2019-му виповниться 100 років від дня народження нашого земляка.

Омелян Пріцак народився 7 квітня 1919-го у селі Лука біля Самбора. Його батько Йосип був залізничником, воював за ЗУНР, потрапив до польського полону, захворів у таборі на тиф і помер. Дружина Емілія Пріцак із немовлям-Омеляном перебралася до Тернополя. Згодом вийшла заміж за купця Павла Сарамагу.

«Я народився три рази, якщо вірити тогочасним документам. До осені 1928 р. мої документи мають як дату мого народження 14 травня 1919 р. Зате за документами поміж 1928 та 1936 р., я народився 7 квітня 1918 р. Документи після 1936 р. мають дату, якої я тепер тримаюся, цебто 7 квітня 1919 року», — писав наш герой у статті «Мій шлях історика».

14 травня — день хрестин Омеляна. Як він зазначав, мати додала йому рік, бо треба було навчатися до гімназії, а він був замалим. Мати і вітчим приховували від хлопця його українськість, аби вберегти від неприємностей. До 13–14 років юнак не знав, що таке Україна, думав, це вибухівка: вітчим, говорячи про визвольні змагання, промовляв «вибухла Україна».

«Я до 13–14 року свого життя виховувався як поляк. В ті часи я був захоплений польською романтичною літературою, зокрема

**«Під впливом
недоговорень моїх
батьків, а теж як наслідок
знуцань надо мною
поляка-вчителя... я
зрозумів, що Україна
не вибуховий матеріал...»**

Міцкевичем. Під впливом недоговорень моїх батьків (я дізнався, що мій батько вмер в польському полоні, а він мусів бути поляком, як я), а теж як наслідок знуцань надо мною поляка-вчителя математики й фізики за те, що я кабан-гайдамака і готую ніж, щоб різати поляків (це ж були часи т. зв. пацифікації 1930–1931), а теж

Батьки Омеляна Пріцака – Емілія та Йосип

відкриття припадково в одній книгарні польською мовою «Фонетичний правопис української мови» Івана Зілінського, що якраз тільки що появилася (1932), я зрозумів, що «Україна» не вибуховий матеріал, а назва країни з окремим народом і мовою. Деякий час пізніше я вперше познайомився з першими томами «Історія України-Руси» Михайла Грушевського».

«Жовтий, недоїдає»

Родина Омеляна мешкала на Глибочій, 8. Класним керівником його був викладач латини Кароль Вішневський — відомий тим, що у 1941–1944 роках, після закриття нацистами першої гімназії, був диспетчером «таємного навчання» у місті. На першому курсі, у 1928–1929 роках, Омелян Пріцак за навчання з різних предметів мав оцінки «достатньо» і «добре», у тому числі з математики, якої навчав Ян Сирек. Із предметів, що стали важливими для юнака, історію викладав Фердинанд Лерхер, географію — Юзеф Гусаковский. А от з релігії, з якої уже з другої чверті Омелян Пріцак отримував «дуже добре», його навчав отець Тома Бородайкевич. На другому курсі природознавство викладав той же Сирек, і журнал зафіксував, що він ставив Пріцакові оцінки «недостатньо». Загалом Пріцак на-

вчався добре. У п'ятому класі юнак отримав характеристику «здібний середньо, але пильний учень».

По смерті Павла Сарамаги у 1934 р. Омелян змусив матір повернутися до українства і міг носити додому українські книги. Вітчим забороняв це. Вдова із сином переселилися на Глиняну, 11/3.

«Сирота, слабовитий, блідий, а радше жовтий, вочевидь недоїдає, — йшлося у характеристиці в журналі за 1934–1935 роки. — Якийсь боязливий. Хлопчина надається до науки — солідно готує лекції... цікавиться історією».

В останньому класі Пріцак отримав характеристику «надзвичайно здібний, читає багато».

Омелян Пріцак старанно працював. Його характеристики кращали, і вже на другому курсі його знали як знавця історії та географії. У третьому класі юнак почав вивчати новоперську мову — книги позичав у вчителя Францішека Махальського, майбутнього польського іраніста. Пріцак навіть склав українську рукописну граматику іранської мови — її наприкінці 1940-х із оселі його матері конфіскувала радянська влада. Але Омелян був уже на Заході. Його знали як перспективного вченого. Коли Україна стала незалежною, він повернувся працювати до Києва. Бував і в Тернополі.

РЕТРО
НОВИНИ

Тернопільщина

● В неділю 26 травня цього року відбулося в Дичкові справоздавче віче посла доктора Степана Барана і посла Антона Кунька. Віче відбулося під отвертим небом в присутності півтора тисячки людей з Дичкова, Бірок Великих, Красівки і Товстолуга. Посол Кунько представив проєкт конституції Безпартійного Блюку, якого вістря вимірене проти нас, а посол доктор Баран цілість сучасної польської політики супроти українського народу.

«Діло», 31 травня 1929 року

Журяться вишивками

● «Слово польське» журиться нашими вишивками. Мовляв «полуднево-східні воевідства» мають «прегарні вишивки... стародавні гафти в останніх літах дегенеруються з політичних причин». Хто ж є винуватцем тієї «дегенерації». Тільки капосні «українські учительки», які нібито пропагують синьо-жовті гафти... якийсь священник в околиці Бережан приказав дівчатам являтися в церкві в «козацьких строях». Годиться зазначити, що українські учительки тут ні при чому, раз тому, що їх дуже мало (велику більшість творять учительки-польки), а друге, що вони — правду кажучи — дуже слабо цікавляться вишивками... Що ж торкається «козацьких строїв», то... ще перед 30-ма роками сільські жінки приходили в церкві в святкових строях схожих до жіночих строїв козацьких або й князівських касів.

«Діло», 1 червня 1929 року

Наглий суд у Кременці

● Виїзна сесія рівненського окружного суду в Кременці дала три нових присудів смерти через підвищення: на П. Ковальса, Ант. Руденка й Тад. Криворука за вбивство Фил. Мацюка, мешканця с. Підгаєць. Президент кару смерті замінив на досмертну в'язницю.

«Діло», 5 червня 1932 року

У Тернополі

● 31 травня цього року придержано на станції в Тернополі при висіданні з вечірнього копичинського потягу кандидата адвокатури Василя Бачинського і забрано у нього всі папери і записки. Поліція веліла йому явитися у слідчому уряді в Тернополі у середу 1 червня цього року в год. 11 рано. Коли в назначеній годині явився там Вас. Бачинський, його негайно переслухано і приарештовано під замітом злочину державної зради з § 58 карного закону.

«Діло», 5 червня 1932 року

Союз садівників

● В Заліщиках утворився «Союз власників садів теплого Поділля» під проводом діда Чарковського-Голеєвського. Організація гуртує всіх власників садів, винниць і городів на теплому Поділлі і має на меті дати фахову опіку продуцентам...

«Діло», 9 червня 1932 року

КІНО

кінотеатр
Сінема Сіті
тел. 47-77-37, квитки — 30-65 грн

«Сезон полювання. Байки з лісу»

Анімація, комедія, сімейний,
8 червня, поч. — 10.00, 13.45

«Підлітки-мутанти. Черепашки-ніндзя»

Бойовик, комедія, пригоди,
фантастика, 8 червня,
поч. — 10.00, 12.20, 14.40,
17.00, 18.15, 19.20, 20.35,
21.40, 23.55

«Двос у Всесвіті»

Драма, мелодрама, містика,
8 червня, поч. — 23.55

«Грошова пастка»

Драма, трилер, 8 червня,
поч. — 11.45, 19.00

«Аліса у Задзеркаллі»

Пригоди, 8 червня, поч. —
10.05, 12.10, 14.25, 16.35,
18.50, 21.10

«Варкрафт: Початок 3D»

Пригоди, фентезі,
екшн, з 9 червня

«Сусіди. На стежці війни 2»

Молодіжна комедія,
8 червня, поч. — 22.50

«Angry Birds у кіно»

Анімація, 8 червня, поч. —
10.10, 12.25, 14.30, 16.45

кінотеатр

Палац кіно

тел. 52-33-33, квитки — 25 грн

«9 місяців суворого режиму»

Комедія, 8 червня,
поч. — 17.30

«Божевільне весілля»

Комедія, 8 червня,
поч. — о 19.30

Підриватиме «Файне місто»

Цьогоріч масштабний фестиваль проходиме упродовж чотирьох днів — 7–10 липня у міжнародному аеропорту «Тернопіль». Початок виступів — о 12.00. Квитки — 620 грн. На шести сценах виступатиме більше сотні виконавців, серед яких переможці Євробачення — фінський гурт Lordi, шведські рокери Pain, американські ветерани Crazy Town, низка топових українських гуртів — «Бумбокс», ТНМК, The Hardkiss.

«Галицький шлягер»

Концерт пісенної премії «Галицький шлягер» буде у ПК «Березіль» 9 червня. Початок — о 19.00. Квитки: 100-180 грн. Виступатимуть: Степан Гіга, Павло Дворський, Алла Попова, Микола Свидюк, Лілія Сандулеса, Анатолій Матвійчук, Ярослав Борути та інші. Квитки у касі «Березолю», відділі Konica (ЦУМ).

Запрошують на ювілейний вечір

Ювілейний вечір з нагоди 80-річчя народного артиста України Володимира Ячмінського відбудеться у драмтеатрі 15 червня. Початок — о 19.00. Поспілкуватись з артистом, згадати ролі, послухати театральні байки та враження від майстра перетворень запрошують до театру. Квитки — у касі драмтеатру.

Заспівають «Время и стекло»

Концерт гурту «Время и стекло» буде у ПК «Березіль» 8 червня. Початок — о 19.00. Квитки: 150-380 грн. Молодіжний поп-гурт вперше завітає до Тернополя межам туру «505 За єдину Україну». Виконають відомі хіти на нові пісні. Квитки можна придбати у ЦУМі (відділ Konica) та на concert.ua.

Частуватиме

«Галицька дефіляда»

Етно-гастрономічний фестиваль «Галицька дефіляда» проходиме у Тернополі 17-19 червня. У програмі фестивалю: галицька кухня, кулінарні рекорди, етно-події, музика, конкурси, розваги. Тернополяни можуть зголошуватись до участі у конкурсі на найкрасивішу мавку.

«Музика світового кіно»

Концерт Муніципального Галицького камерного оркестру під керівництвом Василя Феленчака буде в Українському домі «Перемога» 12 червня. Початок — о 18.00. Квитки — 30-40 грн. Саундтреками до фільмів оркестр закриє XXIV концертний сезон. Квитки — у касі Українського дому «Перемога» (52–15–00).

Карпачов влаштує майстер-клас

Майстер-клас психолога Дмитра Карпачова «Шість помилок виховання дитини» буде у драмтеатрі 27 травня. Початок — о 18.00. Квитки: 80-380 грн. Дмитро Карпачов розкаже, як діяти, коли дитина поводить погано, що варто вважати насправді поганою поведінкою. Квитки — на concert.ua.

КЛУБИ

ALLURE CLUB

просп. Злуки, 45,
тел. 098-757-57-57

Найкращі ведучі

Вечірку "Кращі MC України" проводять щосуботи. На відвідувачів чекають MC з усієї країни, весела атмосфера, хіти та конкурси. Гостей розважатимуть DJ Sensey і Dj Misha Breez. Початок — о 22.00. Вхід: для дівчат — 50 грн, для хлопців — 80.

RIVERPOOL CLUB

вул. Чумацька, 14,
тел. 067-350-18-81

The Subbotage Party

Щосуботи клуб запрошує потусуватися під найкращу музику за останні 30 років. До 23.00 — вхід безкоштовний, після 23.00 дівчатам — 40 грн, хлопцям — 80 грн.

Discohouse Friday Night

Щоп'ятниці для тернополян — вечори хаусу та лотерея для перших 99 відвідувачів із призами.

До 23.00 — вхід безкоштовний, після 23.00 — дівчатам — 30 грн, хлопцям — 60.

БУНКЕРМУЗ

бульвар ім. Т. Шевченка, 1,
тел. 067-350-22-10

Щосуботи запальні сети готують DJ з різних куточків України. Потужні біти та яскраві емоції чекають усіх на вечірці. Щосереди у закладі заточують підбори під запальні ритми латино. Для тернополян — сальса, бачата і меренге. Початок розваг — о 20.00. Приходьте з друзями і заряджайтесь позитивом. Вхід — вільний.

ВОМБА, НІЧНИЙ КЛУБ

вул. Братів Гжицьких, 3,
тел. 096-300-11-55.

Ночі флірту

Щонеділі — розкуті та запальні вечірки. Вхід для хлопців — від 20 грн, для дівчат — від 23.00 — безкоштовно, після 23.00 — від 20 грн.

OPERA

Клуб-ресторан щотижня пропонує такі вечірки: щочетверга — студентські вечірки (вхід 30 грн), щоп'ятниці — вечірки у стилі Maxim, щосуботи — Opera Club Show (вхід для хлопців — 50 грн, для дівчат — 30 грн). Упродовж тижня відвідувачі можуть взяти участь у караоке-вечірках. Початок розваг — щодня о 20.00.

ФІЛАРМОНІЯ

Закриття концертного сезону

Філармонія запрошує на закриття концертного сезону 29 червня. Початок концерту — о 18.30. Зіграють симфонічний оркестр під керівництвом диригента Мирослава Кріля та скрипаль Євгена Костицького. У програмі: П. Чайковський — Концерт для скрипки з оркестром ре-мажор, В. Голяка — «Закарпатський ескіз», М. Скорик — «Гуцульський триптих» та ін. Квитки — у касі філармонії. Тел: 25-07-48 та 067-340-81-35.

ВИСТАВКИ

Feminite du bois

Живопис Наталії Дідик,
галерея «Бункермуз»

«Маріуполь на межі»

Живопису і графіка О. Українцевої та Г. Торкаєнко «У нас єдина доля — ім'я їй України», краєзнавчий музей

Витинанки Галини Дудар

Персональна виставка,
краєзнавчий музей

«Живопис. Михайло Буга»

Персональна виставка львівського митця, художній музей

«Живопис. Ярослав Василик»

Меморіальна виставка,
художній музей

«25 років музею»

До 25-річчя від часу створення музею, художній музей

«Україна і Тернопілля»

Живопис, художній музей

Георг Пінзель

Скульптура, постійна виставка,
краєзнавчий музей

ТЕАТР

**ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ
АКАДЕМІЧНИЙ ОБЛАСНИЙ
МУЗИЧНО-ДРАМАТИЧНИЙ
ТЕАТР ІМ. Т. ШЕВЧЕНКА**

(бульв. Т. Шевченка, 6). Тел. 52-40-66,
квитки від 50 до 80 грн, поч. — 17.00

«Дитина в дарунок»

Трагікомедія на дві дії,
М. Лисак, 2 червня

«Смішні гроші»

Прем'єра! Комедія, Р. Куні,
8, 9, 12 червня

«Медовий місяць на всі сто»

Комедія, Р. Куні, 19 червня

«Тітка Чарлі»

Комедія, Брендон Томас,
22 червня

**ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ ОБЛАСНИЙ
ТЕАТР АКТОРА ТА ЛЯЛЬКИ**

(вул. Січових стрільців, 15).
Тел. 52-49-54, квитки — 20 грн,
поч. — 12.00, 14.30

«Фараони «

Музична комедія, О. Коломієць, 23 червня

«Ведмежатко Рім-тім-ті»

Казка-комедія, Я. Вільковський, 12 червня

САЛАТ ІЗ ПОЛУНИЦЕЮ, ПРОШУТО І ШПИНАТОМ

Смачно ■ «RIA плюс» розповідає про приготування фірмових страв у кафе, барах і ресторанах Тернополя

ІРИНА ЧУБАТА, 098-586-50-62,
IRYNA.CHUBATA@GMAIL.COM

Полуничний сезон відкрився у ресторації Scorini, що на вул. Сагайдачного. Тут своїм гостям пропонують легкий вітамінний салат із полуницею, шпинатом, рукою, крем-сиром та волоськими горішками. Прийдіть і скуштуйте — не пожалкуєте!

— Якщо полуничний сезон завершиться, ми будемо готувати цей салат з іншими фруктами, — каже шеф-кухар Сергій Юрківський. — Наприклад, з апельсином чи грейпфрутом.

Спочатку шеф-кухар викладає на стіл продукти. Тоді подрібнює горіхи, нарізає полуницю четве-

тинками, прошуто — пластинками. Крім того, готує ягідний соус.

— Будемо випарювати червоне вино, — каже Сергій і запалює напій. Стоп вогню здійснюється з каструльки угору. Видовище дуже ефектне. — Це робимо для того, щоб випарувати алкоголь. Тоді додамо журавлину, цукор і перець чилі у гранулах для пікантності. Соус охолодимо, і він буде готовим до споживання. Загущувати його нічим не треба, бо у ягодах багато пектину — він загусне й так.

Полуницю й інші продукти кухар викладає у салатницю, обережно все вимішує. Прощуто викладає на дощечку, витискає на шматок м'яса ніжний крем-сир і згортає його разом із начинкою ролом.

Далі найцікавіше — викладання салату. Шеф-кухар викладає гіркою салат, зверху — «роли» з прошуто. Поливає його олією, бальзамічним оцтом та ягідним соусом. Страва виглядає дуже апетитно і нагадує овочево-фруктову грядку. Мимоволі милуюся салатом.

— Це не єдина новинка у нашому меню, — каже він. — Пропонуємо нові піци з більшою кількістю овочів та зелені, салат із курячою грудинкою та овочами-гриль. А ще страви на компанію, зокрема «М'ясний сет» — зі свинини, курки, яловичини та овочів.

За словами Сергія, у ресторації поміняли всі десерти, крім тірамісу, зважаючи на його популярність. Тепер у закладі можна посмакувати чізкейком, «Снікерсом», морквяним пирогом, фруктовим тартом у карамелі, десертом «Корн-твіст».

Нарешті смаколик готовий. Без поспіху куштує його і залишаюся задоволеною. Такий салат може стати окрасою будь-якого святкового столу, навіть дуже вишуканого.

СКІЛЬКИ ЧОГО ТРЕБА:
15 г прошуто, 40 г полуниць, 10 г волоського горіха, 10 г руколи, 30 г шпинату, 15 г крем-сиру «Філадельфія», оливкова олія, бальзамічний оцет, ягідний соус (журавлина). Вага салату — 145 г, ціна — 43 грн.

Підготувати продукти: помити полуницю, зелень, нарізати прошуто тощо

Нарізати полуницю четвертинками, подрібнити горіхи, викласти у салатницю

На скибочку прошуто витиснути м'який крем-сир, згорнути м'ясо «ролом»

Приготувати соус: випарувати вино, додати цукор, перець чилі, охолодити

Вимішати всі продукти у салатниці, зверху — «роли», приготувати заправку

Полити готовий салат заправкою з олії та оцту, а також ягідним соусом

Шеф-кухар Сергій Юрківський (20 р.): — Салат із полуницею сподобається дівчатам і жінкам, бо легкий, вітамінний і смачний

Салат із полуницею і спаржею

300 г спаржі, 150 г полуниць, 100 г огірка, 1 куряче філе, 0,5 ч. л. м'ясного бульйону, 1 ст. л. лимонного соку, 1 ч. л. оливкової олії, 10 г зелені петрушки, 20 г кедрових горішків.

Спаржу промити, очистити, відрізати грубі кінці. Нарізати шматочками і варити 5-8 хвилин у підсоленій воді. Злити воду. Полуницю

промий, очистити від листя і нарізати кружальцями. Огірок почистити і розрізати уздовж тонкими скибками. Грудинку індички — смужками. Спаржу, полуницю, огірок і м'ясо розкласти на тарілці. Для соусу 6 ст. ложок води змішати з бульйоном, лимонним соком, оливковою олією і зеленню петрушки.

Салат полити соусом і посипати кедровими горішками.

Салат з полуницею й авокадо

30 г листя салату, 50 г вареної курячої грудинки, 100 г полуниць, 50 г стиглого авокадо, 10 г мигдальних горішків, по 50 г кетчупу і сметани, гілочка петрушки, листя м'яти.

Салатне листя подрібнити, м'ясо накрояти кубика-

ми. Авокадо почистити, накрояти шматками і збризкати лимонним соком. Приготувати соус з кетчупу і сметани. Викласти на салатне листя курячу грудинку, скибки авокадо і полуницю. Полити соусом, посипати горішками. Прикрасити зеленню

петрушки і листочками м'яти.

Рецепти від тернополян

САЛАТ ІЗ ПОЛУНИЦЯМИ ВІД КУХАРЯ ГАЛИНИ СВИДЕРСЬКОЇ:

— Знаю дуже багато рецептів смачних салатів. Тепер сезон полуниць, тож пропоную салат із цих фруктів.

На чотири порції треба 8 листочків салату, 400 г курячого філе, 1 яблуко, 100 г майонезу або сметани, 1 пачка фісташок, 1

ківі, 200 г полуниць, 150 г твердого сиру.

На дно невеликої салатниці або креманки викласти вимите і просушене листя салату. Наступний шар — варене куряче м'ясо, порізане кубиками. Посолити і поперчити його. Далі — порізане кубиками яблуко. Перемастити майонезом. Наступний шар — фісташки. Нарізати ківі півкіль-

цями і викласти поверх фісташок. Прикрасити салат полуницею, розрізаною на чотири частини. Посипати тертим твердим сиром. Смачного!

Салат з полуницею і бананом

300 г курячого філе, 2 варені яйця, 1 солодкий перець, 100 г полуниць, 1 банан, 20 г оливкової олії, 3 ст. л. майонезу, зелень.

М'ясо нарізати соломкою, додати спеції, обсмажити з

кружальцями банана. Смажене філе посипати кубиками варених яєць, кільцями перцю та кружальцями банана. Заправити салат майонезом, прикрасити полуницями і зеленню.

СПОРТИВНІ
НОВИНИСтартував Кубок
з футболу

Перші матчі 1/8 фіналу розіграшу Кубка області з футболу відбулися минулого тижня на Тернопілі.

Тернопільська «Нива» вдома з рахунком 2:1 здолала «Козову», а великогайвський «Агрон ОТГ» переміг «Чортків» — 2:0. Несподівано з рахунком 2:5 переміг «Зборів». Суперником зборівської команди був заліщицький «Дністер». Також перемогу над «Юністю» зі Слобідки здобув ФК «Залізці». А «Вигнанка» з рахунком 1:0 здолала підволочиський «Збруч».

Повторні матчі 1/8 фіналу Кубка Тернопілля пройдуть 8 червня.

Земляк поїде на
чемпіонат Європи

Легкоатлет із Шумщини Василь Макух, який тренується в обласній дитячо-юнацькій спортшколі, виборив путівку на чемпіонат Європи.

Юнак на чемпіонаті України з легкої атлетики у Кіровограді у фінальному забігу на 100 м показав найкращий результат — 11.24 сек, випередивши суперника з Полтавщини.

Таким чином Василь Макух виконав норматив для участі у юнацькій першості Європи з легкої атлетики. Чемпіонат Європи відбудеться 14–17 липня у грузинському Тбілісі.

Наші тренуються
за кордоном

Жіноча та чоловіча збірні України з біатлону уже розпочали тренувальний процес у рамках підготовки до нового сезону.

Спортсмени 3 червня завершили перший тренувальний збір у Хорватії. Додамо, що у складі жіночої збірної тренувальні збори проходять дві тернополянки — Олена Підгрушна та Анастасія Меркушина. А представник чоловічої команди Дмитро Підручний свій перший збір проводить у Казахстані.

До слова, наступні збори наші дівчата проведуть у Поклюці, а чоловіки тренуватимуться у Зальцбургу.

Ветерани
показали клас

Команда футбольних ветеранів з Тернополя «Креатор-Буд» 3-4 червня взяла участь у груповому етапі ветеранського чемпіонату України серед 35-річних та старших гравців.

У Хмельницькому наші ветерани провели дві зустрічі із місцевою командою, а також з ветеранами Волині — командою «Ветеран-Лучеськ». Команду Хмельницького тернополяни обіграли з рахунком 4:1, але поступились лучанам — 1:0.

У своїй групі «Креатор-Буд» посів друге місце, це дозволило нашим землякам пройти до наступного етапу. Загалом участь у ветеранському чемпіонаті беруть дев'ятеро команд із різних куточків України.

ДОЛЮ ФК «ТЕРНОПІЛЬ»
ВИРІШИТЬ КИЇВСЬКЕ «ДИНАМО»

Розчарування ■

За підсумками сезону Першої футбольної ліги муніципальний клуб «Тернопіль» посів останнє місце та вилетів у Другу лігу. Врятувати тернополян може київська команда, яка хоче знятись із турніру

АНДРІЙ ТИХИЙ, 0-97-636-12-34,
ANDRIY.TUKHYI@GMAIL.COM

ФК «Тернопіль» у чемпіонаті Першої ліги посів 15-те місце. За спортивним принципом наші земляки змушені понизитися у класі та перейти до Другої ліги.

Заключний матч у сезоні «муніципаль» провели минулого тижня в Охтирці. Підлічці Івана Марущака зустрічалися з місцевим «Нафтовиком-Укрнафтою» та програли 2:0. Обидва голи охтирці провели уже після перерви. Щоправда, грати тернополянам довелося без сімох гравців, які отримали травми та дискваліфікації. Однак цей результат для «Тернополя» уже не мав жодного турнірного значення, адже команда раніше гарантувала собі виліт до Другої ліги.

— Причин цієї поразки чимало, — каже виконуючий обов'язки головного тренера та президент «Тернополя» Іван Марущак. — Ми з командою будемо з'ясовувати, що призвело до цього. Адже для того, щоб перемагати та показувати результат, потрібно багато працювати. Я сподіваюся, що

FC.TERNOPIL.UA

У минулому
чемпіонаті
Першої ліги ФК
«Тернопіль»
набрав лише
22 очки

до наступного сезону нам вдасться попрацювати над помилками та підсилити склад. Перемоги до нас обов'язково прийдуть.

Рятівною паличкою для «Тернополя» може стати київське «Динамо-2», яке оголосило про плани знятися із чемпіонату Першої ліги. Відтак місце киян у новому сезоні може посісти або ФК «Тернопіль», або чернівецька «Буковина», яка була на четвертому місці у Другій лізі. Остаточне рішення про склад учасників Першої ліги будуть приймати на підсумковій конференції професійної футбольної ліги України, яку проведуть наприкінці червня. Саме тоді і вирішать подальшу долю тернополян.

— Я вважаю, що Тернопіль за-

слуговує на те, аби мати команду у Першій лізі, — додає пан Марущак. — У місті є стадіон європейського рівня. Впевнений, що скоро з'явиться і відповідна інфраструктура, з якою можна буде виступати навіть у Прем'єр-лізі. Будемо чекати, яке рішення приймуть футбольні чиновники.

До слова, 2 червня у ФК «Тернопіль» провели загальнокомандні збори. Футболістам надали двотижневу відпустку. Разом «муніципаль» знову зберуться 14 червня і розпочнуть готуватися до нового сезону.

— Найближчим часом ми будемо вирішувати кадрові питання, — говорить президент клубу. — Адже команда не виконала завдання збереження прописки у Першій

лізі. А тому будемо робити серйозні висновки. Однак і цей негативний результат нам допоможе зрозуміти, над чим саме потрібно працювати.

За словами Івана Марущака, ФК «Тернопіль» у підготовчому періоді планує провести три навчально-тренувальні збори. Перший відбудеться у Тернополі, а другий може пройти у Синькові Заліщицького району. Щодо третіх зборів, то вони відбудуться або на Закарпатті, або за кордоном. Під час зборів тренерський штаб муніципального клубу планує переглядати ряд потенційних новачків. Зокрема, уже на перші тренування до команди можуть приєднатися щонайменше п'ять новобранців.

Тернополяни виграли «Кубок Галичини»

Вихованці Назара Семотюка у фінальному матчі обіграли команду зі Стрия

АНДРІЙ ТИХИЙ, 0-97-636-12-34,
ANDRIY.TUKHYI@GMAIL.COM

III Всеукраїнський турнір із волейболу «Кубок Галичини» серед 13-річних юнаків відбувся у Тернополі 1-3 червня.

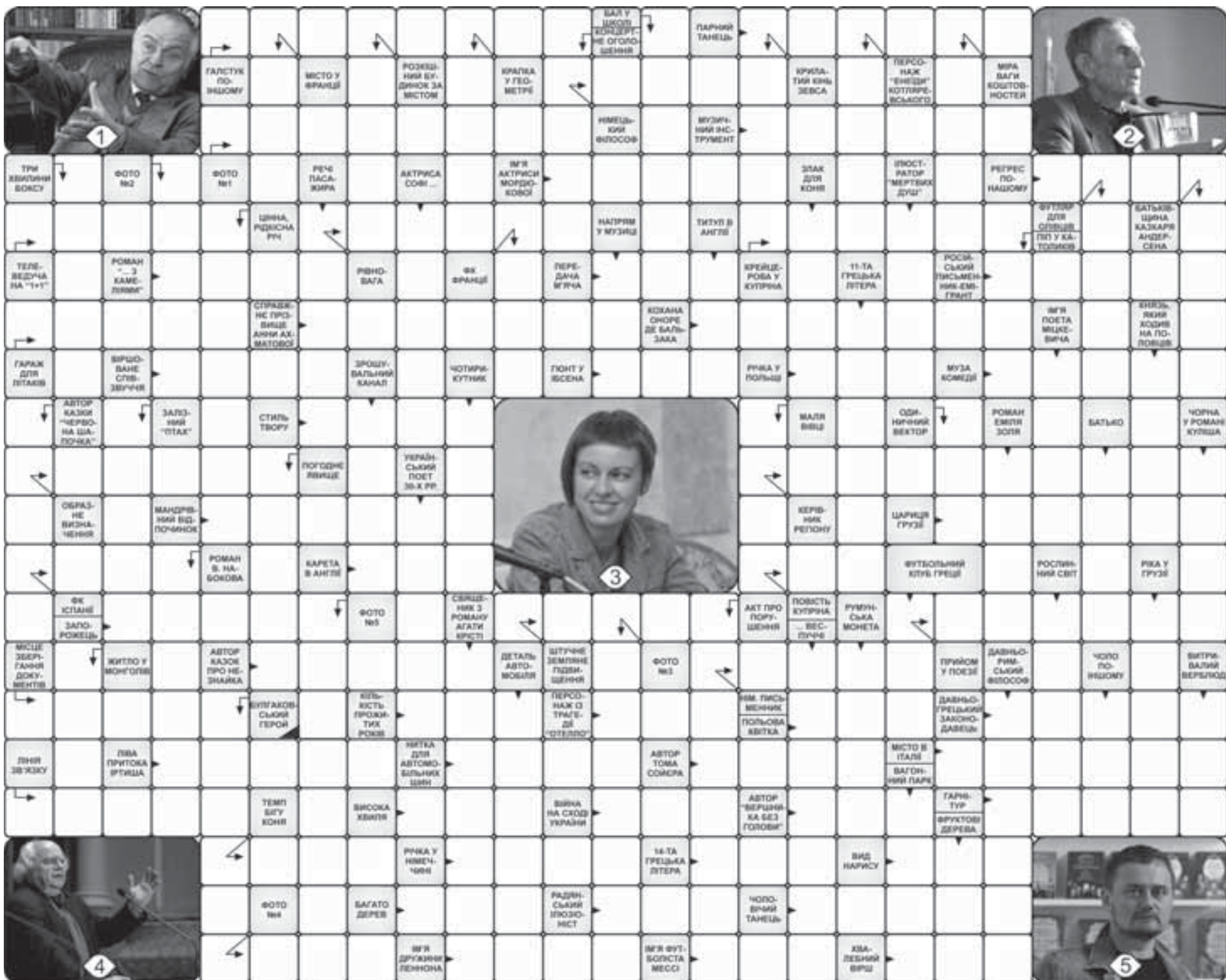
За нагородою у спортивному залі тернопільської школи №29 змагалися команди зі Жмеринки, Стрия, Старокостантинова, Івано-Франківська, Львова, Новограда-Волинського, Тербовлі і Тернополя. Учасниками «Кубка Галичини» стали майже сто юних волейболістів. А перемогу святкували гравці першої команди Тернопільської дитячо-юнацької спортивної школи №1.

— Турнір «Кубок Галичини» ми проводимо уже втретє, — каже тренер тернопільської ДЮСШ №1 Назар Семотюк. — Минулого року на аналогічних змаганнях

перемогла команда зі Стрия. А цього року нашим волейболістам вдалося взяти реванш у суперників. У напруженому фіналі ми перемогли з рахунком 2:1. Зі стрийською командою ми конкурували і на чемпіонаті України. Тож цей суперник для нас є принциповим.

Відтак стрийські волейболісти здобули срібні нагороди «Кубка Галичини». А бронзові медалі — команда зі Жмеринки. Нагородили призерів турніру традиційними грамотами, медалями та кубками.

— Незабаром поїдемо у гості до Стрия, де теж організовують турнір, — додає Назар Семотюк. — Також плануємо влітку провести табірний збір для наших волейболістів, щоб краще підготуватися до майбутніх виступів на чемпіонаті України.

— Куме! Ходіть сюди, допоможете мені корову з хліва винести, бо здохла зараза! Дасть Бог, у вас здохне, то і я вам допоможу!

— Куме, я вже не можу читати медичний довідник, бо у кожному розділі бачу свій діагноз.
— Куме, заспокойтесь, у мене гірша проблема. Коли я читаю Кримінальний кодекс, то відчуваю, що строк за кожною статтею у мене максимальний.

— Чоловік отримав нову посаду і виграв у лотерею мільйон гривень. З радісними криками він забігає додому. Дружина:
— Не кричи. Мама померла.
Чоловік зачинається у ванній і, збуджено вдвляючись у свою фізіономію у дзеркалі, радісно шепоче:
— От мені поперло! По-о-оле-е-ерл-о-о!

Хлопчик стоїть і плаче. До нього підходить чоловік і питає:
— Чого ти плачеш?
— Я загубив дві гривні.
Чоловік дістає дві гривні і дає йому. Дитина ще силь-

ніше заплакала.
Чоловік знову питає:
— Чому ти далі плачеш?
— Так би в мене було чотири гривні.

— Ви ким працюєте?
— Я фармацевт.
— Ааа, в аптеці працюєте...
— Ні, диск С форматую.

У салоні літака оголошують:
— Чи не має серед пасажирів лікаря?
Один чоловік підвівся зі свого місця і пішов у кабінку пілотів. Через якийсь час знову:
— А чи не має серед пасажирів льотчика?

Даїшник зупиняє одного поважного пана, перевіряє документи і каже:
— Що ж ви так, шановний? Такою крутою тачкою їздите, а права маєте якьсь засмальцьовані...
— Розумієте, сержанте — всіляка зараза руками їх чіпає.

Зустрічає професор на вулиці студента.
— Чому ви на лекції перестали ходити?

— А я все одно нічого не пишу.
— Це чому?
— А я свій почерк не розумію.

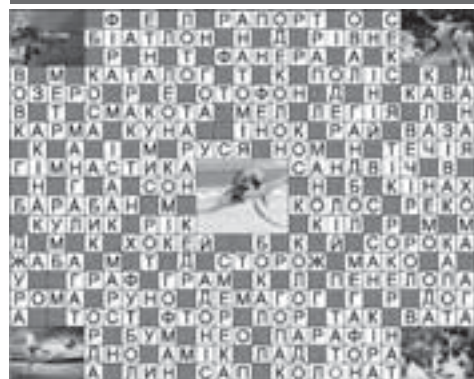
— Ватсоне, а що ви курите? Дайте вгадаю: тютюн «Королева Вірджинія» з листочками вишні, з ювілейного випуску в оксамитовій упаковці?
— Вражаюче, Холмсе! Як ви вгадали?
— Ватсоне, усе дуже просто! Адже місіс Хадсон украла з моєї кімнати останню пачку.

Чоловік їде на зустріч, запізнюється, нервує, не може припаркуватися. Піднімає очі до неба і каже:
— Господи, допоможи мені знайти місце для парковки. Я тоді кину пити і буду щонеділі ходити до церкви! Раптом з'являється вільне місце. Чоловік знову звертається до неба:
— Все, не треба. Знайшов!

— Які казки батьки читали вам перед сном?
— «Закінчив інститут — будеш великі гроші заробляти».

Приходить Петрик додому. Батько у нього запитує:
— Ну, як навчання?

ВІДПОВІДІ НА СКАНВОРД НАДРУКОВАНИЙ В «РІА ПЛЮС», № 22

Петрик:
— Я з батьком двієчника не розмовляю!

Петрик запитує в аптеці:
— У вас є надійний знеболюючий засіб?
— Хлопчику, а що в тебе болить?
— Поки нічого, але тато вже пішов на батьківські збори.

ТИЖНЕВИК «РІА ПЛЮС»

Свідство про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації «РІА плюс» №507-107 ПР, серія ТР, видане 10.08.2011 р. Державним комітетом телебачення і радіомовлення України. Засновник ТОВ «РІА Холдинг». Видавець з 2006 року - ТОВ «Видавництво «РІА»; адреса: 21032, м.Вінниця вул. Ширшова, 3а

Газета є членом «Української Мережі Оголошень».

Газета є членом Всесвітньої Газетної Асоціації

Газета є членом асоціації видавців періодичної преси України.

Тижневик «РІА плюс» доставляють за передплатою підприємствам Тернопільщини та провідним підприємствам України.

Безкоштовне розповсюдження друкованого ЗМІ оплачено рекламодавцем.
Реклама позначається реєстраційним номером та друкується відмінним від основного шрифтом. Матеріали у рубриках «Новини компанії», «Шопінг», «Політична позиція» та «Прес-служби» публікуються на правах реклами. Редакція не завжди поділяє думки авторів та не несе відповідальності за тексти реклами й оголошень. Передрук матеріалів — тільки з дозволу редакції. Буквосполучення **RIA, PIA, PIA** (а також у сполученні з будь-якими словами та висловами), графічні зображення вказаного, заборонені для копіювання згідно з авторськими правами.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ

м. Тернопіль, вул. Дубовецька, 16
(колишній будинок офіцерів). **Працюємо 9.00-18.00.**
Поштова адреса: 46001, м. Тернопіль, вул. Дубовецька 16.
Телефони редакції:
(0352) **43-00-50, 43-00-56**
Телефони кур'єрської служби і передплати:
(0352) **43-00-50, 43-00-56**
«РІА плюс» в Інтернеті: <http://20minut.ua>

ПРАВИЛА ПОДАЧІ ОГЛОШЕНЬ ЧИТАЙТЕ НА 3-й СТОР. БЛОКУ «РОБОТА»

Інформація для публікації надається інформаційним агентством ТОВ «Видавництво «РІА»; код ЄДРПОУ 34095069; адреса: 21032, м.Вінниця вул. Ширшова, 3а; свідство про державну реєстрацію інформаційного агентства як суб'єкта інформаційної діяльності серії КВ №.194-57Р від 12.08.2009 р

Головний редактор: Володимир Мороз,

067-307-55-58.

Верстка: Юрій Карпук.

Коректура: Ірина Чубата.

Відділ реклами: 43-00-50.

Відділ кур'єрської служби та передплати: Лілія Павлишин, 0-95-837-87-14.

Номер набраний та зверстаний комп'ютерним центром RIA.

Віддруковано в друкарні «Прес Корпорейшн Лімітед», м. Вінниця, вул. Чехова, 12а, тел. 0-432-55-63-97.

Тираж **27541** примірників. Зам. № **161222**

БАНКІВСЬКІ РЕКВІЗИТИ

ексклюзивної рекламної агенції

ТОВ «Медіа Дім РІА»:

р/р 26006000416776

код ЄДРПОУ — 34377553

в БАТ «Укресімбанк»,

м. Тернопіль, МФО 302429,

свід. про реєстр. плат. ПДВ

№ 100065551.

Інд. податк. номер

343775502080.

Передплатний індекс

22 196

Територіальна реформа: польський досвід

У Польщі створення адміністративних одиниць в об'єднані громади (гміни) було давно. Як сталося так, що одні гміни «не знають, де гроші подіти», а інші «дихають на ладан».

Читайте у “RIA плюс” від 15 червня

СПОНСОР ПРОГНОЗУ ПОГОДИ

Погода у Тернополі

СЕРЕДА, 8 ЧЕРВНЯ

+7+9°C
+18+20°C

ЧЕТВЕР, 9 ЧЕРВНЯ

+9+11°C
+22+24°C

П'ЯТНИЦЯ, 10 ЧЕРВНЯ

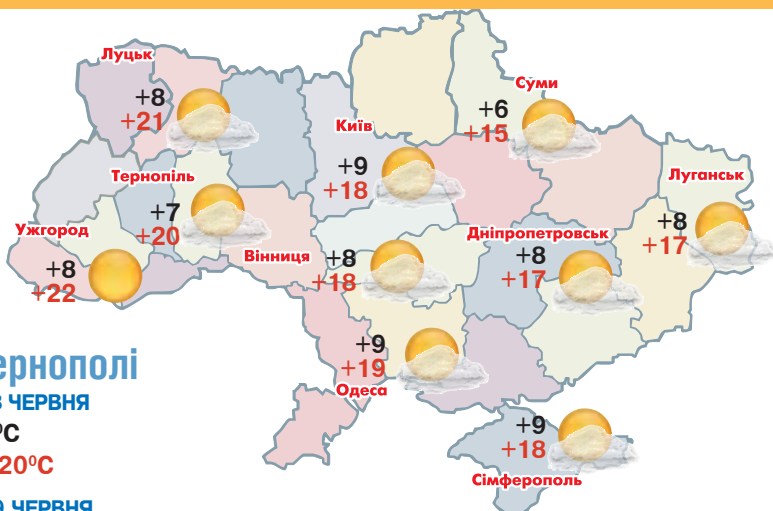
+13+15°C
+18+20°C

СУБОТА, 11 ЧЕРВНЯ

+13+15°C
+17+19°C

НЕДІЛЯ, 12 ЧЕРВНЯ

+11+13°C
+15+17°C

374415_999

Склад МЕБЛІВ та МАТРАЦІВ ШАФИ-КУПЕ

www.nashi-mebli.com.ua

вул. Живова, 41
(напроти автовокзалу)
(096) 276-14-40

НАШІ МЕБЛІ

ФОТОКОНКУРС

**АННА,
21 РІК**

Я ДОБРА І УВАЖНА ДО ВСІХ БЛИЗЬКИХ МЕНІ
ЛЮДЕЙ, НАДЗВИЧАЙНО ЛЮБЛЮ ДІТЕЙ,
САМЕ ТОМУ ВІБРАЛА СПЕЦІАЛЬНІСТЬ ПЕДАГОГА.

КОЖНА ТЕРНОПОЛЯНКА
МОЖЕ ВЗЯТИ УЧАСТЬ
У КОНКУРСІ

ДЛЯ УЧАСТІ ДОСТАТНЬО ЗАПОВНИТИ
ФОРМУ "ВЗЯТИ УЧАСТЬ У КОНКУРСІ"
НА САЙТІ MISS.MOE.MISTO.UA

ПАРТНЕРИ:

центр естетичної косметології

ЧАРТЕРНІ АВТОБУСНІ РЕЙСИ

НА УЗБЕРЕЖЖА ЧОРНОГО МОРЯ через кожні 5 днів

-с.мт.Залізний порт

-с.мт.Лазурне

(Херсонська обл.)

НИЖЧА ЦІНА НІЖ НА ІНШИХ
ВИДАХ ТРАНСПОРТУ

Надасмо інформацію
про проживання і
харчування.

(097) 87 21 578 (050) 145 77 36 (096) 42 86 717

www.pesovo.com
e-mail: GritP@ukr.net

ОБЛАДНАННЯ ДЛЯ:

ПАРОКОНДЕНСАТНИХ СИСТЕМ, ПРОМИСЛОВОЇ ФІЛЬТРАЦІЇ
ІННОВАЦІЙНУ ШЛАНГОВУ АРМАТУРУ

підбір обладнання, енергоаудит, шефмонтаж, ціни від виробника

+38 0536 700 857, (067) 914 01 99

stimexeng.com

Індивідуальний прийом веде легендарна

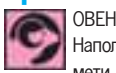
ГАННА

Багато років Ганна пропускає чужий біль через своє серце, змінює долі людей, дарує їм щастя. Ганна захистить від біди і несприятливих подій та вчинків. Якщо ваші кохання, благополуччя, бізнес чи сімейні узи під загрозою, вона допоможе вам все владнати. Ганна виводить з пригнічення, коригує карму, позбавляє від впливу чорної магії, звільнить вас від всіх видів причини, наврочів, чаклунства, переляку, родового прокляття, «віночка безшлюбності».

Ганна чекає вас з 10.00 до 13.00 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30 червня, 1, 2 липня за адресою:
м. Тернопіль, вул. І. Франка, 5 (навпроти кінотеатру ім. І.Франка).
Можна придбати методичні посібники, амулети, фотографії.

Гороскоп

ОВЕН

Наполегливо просувайтеся до мети. Потрібно чимало зусиль і часу, щоб вирішити дрібні проблеми. Може прокинутися бажання давати корисні поради і вчити оточуючих жити.

ТЕЛЕЦЬ

Вирішувати проблеми доведеться самотійно. Не афішуйте плани на майбутнє, вам же не потрібні заздрість і плітки. У суботу будуть вдалим справи, пов'язані з дітьми.

БЛИЗНЮКИ

На початку тижня успішні містечкі проекти. П'ятниця — день для завершення справ, віддачі боргів, виконання обіцянок. У вихідні родичі можуть звернутися по допомогу.

РАК

Кінець тижня буде успішним, це дозволить багато чого встигнути. Можна розраховувати на допомогу друзів. Проявіть нестандартний підхід до проблеми. Вихідні присвятить дому.

ЛЕВ

Сконцентруйтесь на робочих ідеях і планах, зацікавте потенційних однодумців. Проявіть делікатність у розмовах з близькими. У суботу вдачі поїздки і подорожі.

ДІВА

Постарайтеся бути терплячим. У середу стримуйте негативні емоції. В кінці тижня наведіть лад у паперах, вірогідні перевірки. Помилки, допущені в четвер, складно виправити.

ТЕРЕЗИ

Надійде пропозиція, що дозволить брати участь у перспективному проекті. Можливі претензії начальника через дрібні прорахунки. У вихідні близькі будуть радувати вас.

СКОРПІОН

Отримаєте звістку про надходження великої суми грошей. У професійних справах імовірні позитивні зміни. Зараз дуже вдалий час для духовного зростання і розвитку.

СТРІЛЕЦЬ

Будьте рішучим, зібраним і наполегливим. Вам буде легко освоювати нові знання. Тиждень сприятливий для нових справ, пошуку ділових партнерів та однодумців.

КОЗЕРІГ

Зіткнетеся з проблемами, потрібно буде вирішувати справи терміново. Не соромтеся попросити допомоги. Найкращий вихід — делегувати відповідальність комусь іншому.

ВОДОЛІЙ

Не відкладайте надовго вирішення проблем. Друга половина тижня — вдалий час для знайомств, зміцнення ділових зв'язків. Ймовірна плутанина в сімейному житті.

РИБИ

Уважніше придивляйтеся до того, з ким маєте справу. Сприятливий час для зміцнення і стабілізації фінансового становища. Ймовірно, здійсниться давнє бажання.

СЛУЖБА ДОСТАВКИ ВОДИ

в квартири та офіси

“Криниця”

тел.:
(0352) 42 08 96
(067) 86 490 38

www.walkwater.in.ua